

Radnóti Sok(k)

A Szegedi Radnóti Miklós Kísérleti Gimnázium diáklapja

2021/22. nyár

**Lezajlott
a pólótervezési
pályázat**

**MEGNYERTÜK
A SÁRA-KUPÁT!**

**„Kihozzuk egymásból
a legjobbat”**

Bemutatkozik az RMG kosárcsapat

HÉTVÉGI ÉLMÉNY: lebegés szélcsatornában

[] MIKOR, MIÉRT KEZDTÉL EL KOMOLYABBAN FOGLALKOZNI A KÉPZŐMŰVÉSZETTEL?

Valójában egészen kiskoromtól rendszeres szegmense volt az életemnek az alkotás, nem tudnék egy konkrét időszakot megnevezni, amikortól ez a tevékenység intenzívebben jelentkezett a hétköznapjaimban. Hétéves koromtól kezdtem művészeti iskolába járni, itt az idei az utolsó tanévem.

[] MIT JELENTETT SZÁMODRA, HOGY AZ ISKOLAÚJSÁG GRAFIKUSA LEHETTÉL?

Hálás voltam a lehetőségért, szeretek megadott téma szerint dolgozni, így a cikkekhez készített grafikáim mind kellemes időtöltésként születtek. Idén sokat jelentett, hogy én tervezhettem az újság címlapját. Jó volt kezdettől úgy készülni, hogy egy háromrészes rajzsorozatban kell gondolkodnom, ezt izgalmas kihívásként éltem meg.

[] MILYEN KARAKTEREKET SZERETSZ LEGJOBBAN RAJZOLNI?

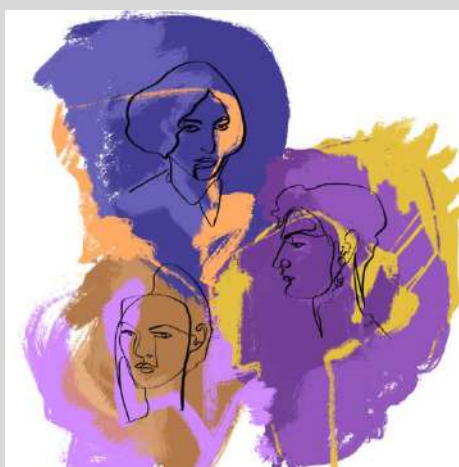
Karakterek terén nincs preferenciám, inkább a fekete-fehérben való ábrázolást emelném ki, a kontrasztokkal való játék dob fel számomra igazán egy képet.

[] MIK A TERVEID A JÖVŐRE NÉZVE?

Jelenleg a jogi egyetemre készülök, de a rajzolás mindenképpen szeretném megőrizni az mindennapjaimban - hobbi minőségében. Számomra ez úgy kikapcsoló, ha nem kell görcsösen rászánnom az időt, és mindent félretéve ezzel foglalkoznom.

[] HOGYAN ÉLED MEG A VIZUÁLIS KULTÚRA ÉRETTSÉGIT ÉS MIT TANÁCSOLSZ AZOKNAK, AKIK MEG SZERETNÉNEK VELE PRÓBÁLKOZNI?

Az elsajátítandó anyagot nagyon érdekesnek tartom, így a tanulás rá nem teher, a vizsga teljesítésével kapcsolatban pedig egyelőre a legjobbakat remélem. Mivel az érettségi még előttem áll, nagyon nem szolgálnék tanáccsal, de akit érdekel, a nyár folyamán nyugodtan keressen meg, és akkor már a kellő tapasztalattal magam mögött fogok a felmerülő kérdésekre választ adni. A szóbelire elkészített portfóliómat az alsóbb évfolyamok kiállítás formájában megtekinthetik a tanév utolsó heteiben a 301-es terem előtt és online a Facebook vizuART oldalán.

Írta: Sándor Vince 12.M

Kedves Radnótisok!

Eseményekkel teli év áll a Diákönkormányzat mögött. A nyári szünet alig ért véget, amikor szeptember elején a diákság bizalmat szavazott az új elnökségnek, nekünk. Az első perctől kezdve elkezdtük megvalósítani, amit ígértünk.

Első intézkedésként létrehoztunk egy **Facebook-csoportot**, amely ma már több, mint 500 tagot számlál. Még az őszi szünet előtt újra életet leheltünk a közel két éve néma **sulirádióba**, amely azóta is minden nagyszünetben „megzenésíti” a következő órai házi feladat lemásolását. Októberben a tavaszra halasztott SáRa-kupa helyett **sportnapot** tartottunk, ezzel átmozgatva az online oktatásban lemerevedett vétagokat.

Az őszi szünetről a rendhagyó módon két hétig tartó tudományos hétre jöhetettek vissza, ahol rendkívül magas színvonalú előadásokon vehettetek részt. Néhányra be sem fért a terembe minden érdeklődő, annyian voltak kíváncsiak a változatos témákra.

A karácsonyi időszakban szaloncukorral és **adventi naptárral** igyekeztünk mindenkinek ünnepi hangulatot varázsolni. A tavalyi év utolsó tanítási napja lazább hangulatban telt, kezdeményezésünkre sokan **melegítőben** jöttek.

Februárban a Valentin-nappal együtt eljött az **RMGmail** is. Idén több mint 1500 üzenetet kézbesítettek az iskola Kupidói. Márciusban a tavaszi szezon egy újabb tematikus héttel kezdődött. Radnótis öregdiákok jöttek vissza tanácsot adni a **fakultációválasztással** kapcsolatban. Ez az esemény tavaly online formában is megrendezésre került, de remélem az ideik, melyen személyesen kellett megjelenni, hagyományt fog teremteni, és minden évben egyre többen fog segíteni jó döntést hozni. Áprilisban a Ságvári két év után végre ki mert állni a Radnóti ellen, de amilyen fölényes győzelmet arattunk, lehet, hogy újabb két évet kell várni a következő SáRa-kupára. Számomra ez a legkedvesebb emlék az ideik tanévből, mivel nemcsak a pályán, de a lelátón is egyértelműen a radnótisok voltak a jobbak. Azt gondolom, hogy ez a fajta közös szurkolás jobban összekovacsolja az iskolaközösséget, mint bármilyen másik diákönkormányzati kezdeményezés. Fantasztikus volt látni, hogy egy emberként buzdítottuk társainkat, még akkor is, ha veszésre állt a csapat.

Összességében nekem ez a tanév volt a kedvencem a hat közül, amit a Radnótiban töltöttem. Remélem a Diákönkormányzat erőfeszítései segítettek abban, hogy néhány év múlva ti is kellemes emlékként gondoljatok vissza erre az időszakra.

Szeretném mindenkinek megköszönni, aki segítette a DÖK és az én személyes elnöki munkámat. Néhány nevet azonban fontosnak tartok külön is kiemelni. Elsősorban mindenképpen alelnökömet, **KOSZTA BENEDEKET** emelném ki. Bár őt kevesebbet láthattatok a folyosókon, de a háttérben nagyon sokat tett a Diákönkormányzatért. Emellett szeretném megköszönni **KINYÓ ANDRÁSNAK** és minden stúdiósoknak, akik napi szinten áldozták fel a nagyszünetüket a rádióért. Köszönöm a RadnótiSok(k) szerkesztőségének és **TÓTH-GODÓ BENEDEK** főszerkesztőnek a lehetőséget, hogy hagyományos formában is megjelenhetett a DÖK. Végül, de nem utolsósorban **VALUSKA SÁRA** tanárnőnek tartozom hálával, hogy minden ötletet töretlen lelkesedéssel segített megvalósítani.

Tisztában vagyok vele, hogy a mostani elnökség közel sem volt tökéletes, sőt. Abban viszont szentül hiszek, hogy a több évnyi tetszalott állapot után idén életet leheltünk a DÖK-be. Megpróbáltunk minden diákhoz közvetlenül eljutni, nemcsak a képviselőkön keresztül. Éppen ezért az ideik DÖK tevékenységei közül a Facebook-csoportra vagyok a legbüszkébb. Szerintem ez a közvetlenség elengedhetetlen az eredményes munkához.

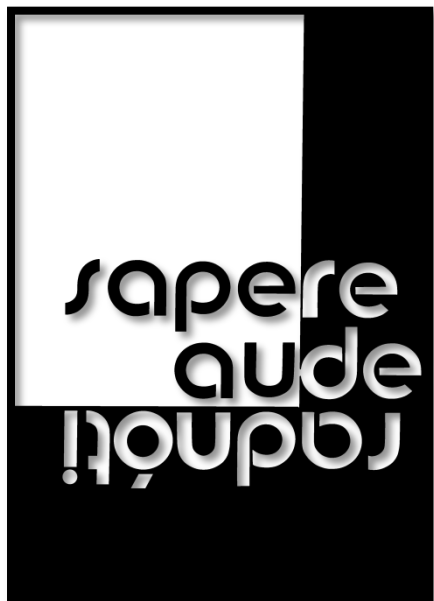
A következő elnökségnek legalább ekkora aktivitást, sok türelmet és sikerekben gazdag tanévet kívánok. Szerettem radnótis lenni♥

Maradok tisztelettel:

Sándor Vince Máté

Összeállította: Molnár Írisz 9.M, Topor Nikol 11.D, Sándor Vince DÖK-elnök és Fiedler Judit viz.kult. tanár

Írisz és Nikol felvetése alapján (a DÖK támogatásával) meghirdetésre került iskolánkban egy nagyszerű alkotói pályázat: a diákoktól iskolánkat méltó módon képviselni tudó, kreatív, fiatalos megoldásokat felvető grafikát kértünk, melyet egy kapucnis pulóver elejére, hátoldalára, sőt akár tornazsákra is rányomtathatunk. A tervezői kihívással néhány 8., 11. és 12. évfolyamos diák mellett a teljes 9. és 10. évfolyam megpróbálkozott. (A pályázóknak lehetősége volt párban dolgozni.)

Egészen lenyűgözött minket az a minőségi munka, melyet a diákok többsége végzett!

Hogy minél többen láthassák alkotásaitokat, kiállítást készítettünk márciusban mintegy 100 diák munkájának prezentálásával a 301-es előtt. (A képek, fotók a megnyitóról) a Facebook vizuART c. oldalán megtekinthetők!

A beküldött, több mint 300 pólótervből 70 került a DÖK-ösök bizottsága elé, akik 35 rajz nyilvánosságra hozatalával, közönségszavazatok alapján csökkentették a kiválasztottak számát 6-ra. A végső győztesek ebből a válogatásból

kerültek ki. Az első 3 legtöbb szavazatot kapó diák a Kulturális Fesztiválon kapja meg jutalmát. Az abszolút győztes grafika (3 szavazattal kapott többet a 2. helyezettnél) pedig a pólóitokon lesz majd látható – remélhetőleg júniustól.

DÍJAZOTTAK:

Ander Leon és Gyöngyösi Réka 11.A

1. helyezett (fenti 2 grafika)

Volent Emma 12.C

2. helyezett (középső 2 grafika)

Gajzer Anna 10.C

3. helyezett (alsó 2 grafika)

Kitartó embernek tartod-e magad?

Szerkesztette: Patakfalvi Johanna 9.D

Kitartó. Ha csupán ezen a szón gondolkozunk el egy pillanatra, számos dolog eszünkbe juthat, hát még, ha azt vesszük szemügyre, mi ezt hogyan éljük meg. Számos idézettel találkozhatunk, ha kulcsszóként kezeljük e kifejezést, hiszen tömérdek embert fogott meg ez a rövidke szó. És némelyik üzenet különösen személyes, hiszen minden ember küzd a hosszútúrésszel, és hogy egy-egy nehézség után újult erővel folytassa útját. Robert Harold Schuller így fogalmazta ezt meg: „A kemény idők soha nem tartanak sokáig. A kemény emberek igen.”

Véleményem szerint én az esetek nagy részében eléggé kitartó vagyok. Általában, ha kitűzök magam elé egy célt, akkor azért addig küzdök, míg meg nem valósítom. Igyekszem olyan célok elé állítani magamat, amelyek reálisak az én képességeimhez mérten, mert tudom, hogy ha túl nagy fába vágom a fejszemet, akkor csak csalódás ér majd. Persze előfordul néha, hogy a kitűzött időre nem sikerül egy alapvetően teljesen reális dolgot véghezvinnem, ilyenkor megpróbálom megkeresni a lehető legjobb B tervet. Nem szeretem feladni a céljaimat, próbálom mindig arra gondolni, hogy ezek visznek engem előre az életben, és minden cél elérésével bizonyítok önmagamnak, ezáltal feltöltődök erővel a következő megvalósításához.

Molnár Írisz 9.M

Igen, ha valamibe belekezttem azt igyekszem befejezni, mert kötelességemnek érzem. Sajnos elég maximalista és perfekcionista vagyok, valószínűleg az iskolai stresszhelyzetek és nyomás miatt, így néha túlzásokba esek ilyen téren. Azt gondolom, hogy mint az élet minden más területén, itt is meg kell találni az arany középutat.

Patakfalvi Lídia 11.C

Kitartónak tartom magamat a tanulmányaimban és a sportban is, és az életben is, mert soha nem adok fel semmi olyan dolgot, amit fontosnak tartok, és ezt főleg úgy tudom elérni, hogy azokat a dolgokat, amiket nem érzem úgy, hogy szükségesek lennének, azokat könnyen el tudom engedni, és csak az igazán fontosokra koncentrálni.

Nádudvari-Sipos Péter 12.C

Azért tartjuk magunkat kitartó embereknek, mert mind a ketten már nyolc éve röplabdázunk, és ennek edzéseire heti háromszor eljárunk, emellett rendszeresen edzünk is. Ezt mind nagyon szeretjük csinálni.

Makai Lili Emma és Vecseri Viktória (10.D)

Összességében kitartó embernek tartom magamat, hiszen próbálom minden téren a jó dolgokat látni, és ha valami félremegy akár tanulmányi, vagy magánéleti szempontból, mindig próbálom a jó oldalát nézni, és ezzel tovább építeni magamat. Így mindenkinek azt ajánlom, hogy ha valami nehézsége adódik, próbálja meg felfedezni a jó oldalát.

Nagy Imre Ákos 10.A

Úgy gondolom, hogy igen, mondjuk ez nagyban függ attól, hogy miben, például abban, ami érdekel, abban nagyon kitartó tudok lenni, de ha olyanról van szó, ami nem annyira kelti fel az érdeklődésemet, akkor nincs motivációm, tehát abban nem vagyok kitartó, de alapvetően igen.

Bősze Boldizsár 10.B

Abszolút. De ez erősen szituációfüggő. Néha, ha valamilyen nem vagyok elég motivált, vagy súlytalanok érzem az ügyet, akkor hamar elmegy a kedvem attól, hogy energiát és időt fektessek bele. Viszont ennél sokkal gyakrabban előfordul az, hogy átesek a ló túloldalára és már nem kitartó vagyok, hanem makacs. Azaz általában mondhatni, hogy kitartó vagyok, de ez gyakran nem az arany középut megtalálásával jön létre, hanem a szélsőségek közötti csapongással. Ez természetesen egy hiba, de úgy gondolom, hogy egy lehetőség is, ha az ember megtanulja kontrollálni magát, akkor két szélsőségből sokkal könnyebb eljutni a megfelelő állapotra, mint ha szimplán az egyikből indulna el, így sokkal tisztábban látható a cél.

Árvai Ákos 12.A

A villámriportokat készítették: Patakfalvi Johanna 9.D és Bajúsz Nóra 9.D

RIENER FERENC **fizika**

MIKOR ÉS MIÉRT DÖNTÖTT ÚGY, HOGY TANÁR LESZ?

Szegeden először 11. osztályos koromban jártam, amikor a kosárlabda döntőnk itt játszottuk. Nagyon megtetszett a város és a hangulat! Mivel a két kedvenc tantárgyammal, matekkal és fizikával akartam továbbtanulni, a pozitív benyomások miatt a szegedi egyetem mellett döntöttem. Az, hogy tanár szeretnék lenni, az egyetemi időszakom közepén fogalmazódott meg bennem először, a próbatanítások alkalmával. Ötödéves koromban lehetőségem adódott a Radnótiban tanítani, és azóta is itt tanítok.

MIÉRT EZEKET A TANTÁRGYAKAT VÁLASZTOTTA?

Gimnáziumban ezeket a tárgyakat szerettem, és ezekben voltam kiemelkedően jó.

VAN-E HOBBJA, VAGY OLYAN ELFOGLALTSÁG, AMIT GYAKRAN ÉS SZÍVESEN CSINÁL?

Mindig változó, nagyon szeretek rejtvényt fejteni, és készíteni is. Ha van időm, olvasok, és a fizikából adódóan a csillagászat.

MI VOLT ÖNNEK A MUMUS TANTÁRGY? Biológia és kémia

NAGYNÉ LEÁNYVÁRI ÁGNES **ének-zene**

MIKOR DÖNTÖTTE EL, HOGY TANÁR LESZ, ÉS MIÉRT?

Általános iskolába jártam, mikor eldöntöttem, hogy tanár leszek. Olyan értékeket kaptam tanáraimtól, melyek követendő példák voltak számomra. Legjobban az énektanáromat szerettem, aki óriási szeretettel,

türelemmel és hatalmas szakmai tudással egyengette az osztály útját. Rajongásig szerettem. Csak úgy szívtam magamba minden mondatát. Ezért is szomorú, ha hallom, hogy sok diáknak „mumus” a szolfézs. Szerencsés vagyok, mert tanáromnak köszönhetően kiskoromtól kezdve játékos formában sajátítottam el ezen készségeket. A zeneelmélet összeállt a fejemben az általános iskola végére. Kamaszként nem jelentett problémát hallás után lekottázni, vagy hangszeren eljátszani egy dalt. Az osztályból sokan maradtak zenei pályán.

MIÉRT EZT A SZAKOT VÁLASZTOTTA?

A zenei tagozat 1956-ban indult el ebben az egeri általános iskolában. Én a '80-as években csöppentem ebbe a légkörbe, ami teljesen elvarázsolt. Budapestre, Zánkára, Nyíregyházára, Jászberénybe jártunk kórusversenyekre. A közös zenélés öröme mindennapos volt. Nem volt kérdés, hogy énektanár leszek. Emlékszem, mikor 8. osztályban heti ötről négy órára csökkentették az énekórát. Traumaként élte meg az osztály, hogy lesz olyan nap a héten, amikor nem énekelhetünk közösen órán, nem találkozunk az énektanárunkkal.

Gimnáziumban német tagozatos osztályba jártam. A német mellett olasz és latint tanultam. A mai napig nagyon szeretem a németet, a zene nyelve viszont az olasz, ezért döntöttem a mellett, hogy ének-zene-olasz szakos tanár leszek. Így kerültem érettségi után Szegedre.

MIVEL TÖLTI ÖN A SZABADIDÉJÉT?

Legkedvesebb hobbi a hegyekben túrázás és gombászás. Egeri vagyok, a szívem csücske a Bükk, Nagymező, Csipkésút, Bánkút, Ómassa és környéke. Édesapámmal egész kiskoromtól kezdve jártuk az erdőt, kerestük a vargányát, a róka-, és a galambgombát. Hajnalban vadászesbe jártunk, hogy őzeket, vaddisznókat lássunk. Ezek gyerekkorom legszebb emlékei. Amióta Szegeden élek, sajnos csak nyáron van alkalmam a hegyekben túrázni. Emellett imádok főzni, és tavasztól őszig a kis kertemben tevékenykedni. Van egy szomolyai cseresznyefám is, amire nagyon büszke vagyok, mert édesanyám született Szomolyán, és onnan kaptam a facsemetét, ami mára már óriásira nőtt.

Szerkesztette: Eke Lilla 10.C

A képeket készítette: Szigeti Sára Klára 10.D, Harmath Zsófia 10.M, Butty Angelika 10.C

Két év kihagyás után idén ismét megrendezésre került a SáRa-kupa. Iskolánk 2022-ben ismét összemérhette diákjai és tanárai sportképességét a Szegedi Tudományegyetem Gyakorló Gimnáziumának tanulóival és oktatóival. A két napos sporteseményt 2022. április 12-13-án tartották a gimnáziumunk tornatermében, a SZVSE-pályán és a rivális iskola tornacsarnokában.

Április 12-én, kedden kezdődött az elmúlt két évben a koronavírus miatt elhalasztásra került SáRa-kupa. A versenyszámok kicsit hiányosak voltak, tekintettel arra, hogy a megszokott októberi időpont helyett tavasszal volt megtartva, de ez sem a diákok, sem a tanárok kedvének vagy lelkesedésének nem szabott határt.

Az első nap mi fogadtuk a Ságvári diákjait gimnáziumunk tornatermében röplabda és kosárlabda sportokban. Délután háromkor szólalt meg a Kupa kezdetét jelző sípszó, de a társaikat buzdító diákok már bőven ezelőtt elkezdték saját „bemelegítésüket”, a hangulatra már a mérkőzések előtt sem lehetett panasz. A csarnok színültig volt diákokkal, egy percre sem volt csend, vagy bármi azt megközelítő állapot.

A lányok röplabdameccsével kezdődött el a 2022-es SáRa-kupa. Hiába küzdöttek játékosaink radnóti mivoltukhoz hűen, sajnos nem tudtak felülkerekedni a ságváris ellenfeleiken, és egy nagyon szoros második szett után hagyták hátuk mögött a pályát.

Az állás: 1-0 a Ságvári javára.

Ezután következett a fiúk röplabdameccse. Szinte végig vezetve, fölényes játékkal oktattuk a ságvárisokat, végig magabiztos játék jellemezte a meccset mindkét oldalról. Volt egy szakasz, ahol egy hosszú, 7-0-os iramot diktáltunk, itt huzamosabb ideig eredménytelen volt a Ságvári. Mindkét szett húzós, izgalmas és közönségszórakoztató volt, a szurkoló diákok hangja egy pillanatra sem enyészett, a taps szünet nélkül zúgott. Hiába volt mindkét csapat a toppon, és hozták ki magukból (és egymásból) a legtöbbet, mi hagytuk el győztesként a pályát.

Az állás: 1-1.

A háló leeresztése után helyet kaptak a kosárpályák a tornateremben. Ismét, mint a röplabda során, a lányok meccse vette kezdetét. Egy magabiztos, szinte már példátlan, egész erősen egyoldalú meccs végén 37-10-es győzelemmel küldtük haza a ságvárisokat. A második félidő első felét a „hárompontos-zápor” jelző írta le a legjobban; az első három pontszerzés a mi oldalunkról csak hárompontos találat volt, még inkább biztosítva az előnyt a ságvárisokkal szemben. **Az állás: 2-1 a**

Radnóti javára.

Az első nap talán legközönségszórakoztatóbb játéka a fiúk kosárcsapatának volt. Itt sem volt hiány hárompontos találatokból, de nem ezek az alkalmak voltak az egyetlenek, amik örömmujongást csaltak ki a szurkolókból. Egyik pillanatban sem lehetett megmondani, hogy éppen melyik csapat az esélyesebb, minden másodperc izgalommal volt teli, de még ez sem volt elég arra, hogy az ellenfél csapata nyerjen. A 12-12-es félidő után 35-27-es győzelemmel léptünk le a pályáról.

Az állás: 3-1 a Radnóti javára.

Szerkesztette: Eke Lilla 10.C

A képeket készítette: Szigeti Sára Klára 10.D, Harmath Zsófia 10.M, Butty Angelika 10.C

Április 13-án, szerdán, a SZVSE-pályán folytatódtak az izgalmas medicinlabda-dobás, távolugrás és a 100x100-as váltófutás képében. A labdahajítást mind a fiúk, mind a lányok szempontjából a Radnóti nyerte meg, a távolugrás is hasonlóan alakult. **Az állás: 6-1 a Radnóti javára.**

Ezután következett a váltó. Mindkét iskola nevezett 45 fiú és ugyanennyi lány diákot, emellett 5-5 pedagógust, akik fejenként 100-100 métert futva váltották egymást az összesen 400 méter hosszú futópályán. A pályán futó társaikat buzdító diákok munkájára és kitartására itt sem lehetett panaszt benyújtani, mindenki kitett magáért a lelátón, akárcsak a futópályán. Minden diák, pedagógus, aki részt vett a váltón, kitett magáért, de ennek ellenére mégis az utolsó két kör volt, ami mindent eldöntött a két iskola számára. A hajrában majdnem történt egy rossz váltás, így a Ságvári kisebb előnyre tett szert, de mi sem hagytuk magunkat; az utolsó körben külső íven történt előzés, és onnan nem volt megállás a célíg. Egy nagyon izgalmas, mindenkit megmozgató verseny után győzelmeskedett a Radnóti. **Az állás: 7-1 a Radnóti javára – összesen 1 versenyszám megnyerésére voltunk a Kupa sikerrel történő zárásától.**

A következő helyszín a Ságvári tornaterme és udvara volt; bent a lány kézilabda kezdődött, míg kint a kilencedikes fiúk fociztak. Sajnos egyik meccsről sem távoztunk győztesen; a kézilabda egy 43-23-as vereséggel ért véget, így a pont a Ságvári kezébe esett, míg a kilencedikesek meccse 3-3-as döntetlennel zárult, senki sem kapott pontot. **Az állás: 7-2, továbbra is a Radnóti javára.**

A focimeccsek közül talán a tizedikes fiúkén volt a legtöbb néző; bravúros, remek védekezéssel tarkított mérkőzés és példás csapattagok közötti összhang után 3-1-re nyertek a Radnótisok, ezzel „hazahozva” nekünk a kupát, hiszen **az állás így már 8-2 volt.** Ekkor szólalt meg odabent a várva várt **„MIÉNK A SáRa!”** rigmus, örömjongásokba burkolva a Ságvári tornatermét.

Ezek után következett odakint a lány focimeccs, bent pedig a fiúk kézilabda meccse. A második féldő elején a radnótisok kézicsapatának kapusa piros lapot kapott (hatos vonalon kívül ütközött az ellenfél mezőnyjátékosával), így el kellett hagynia a pályát a meccs végéig, de az őt helyettesítő (a szurkolók által hangosan biztatott) mezőnyjátékos is példásan helyállt, de sajnos ez sem volt elég ahhoz, hogy győzelmeskedjenek a radnótis fiúk, 24-21-re nyertek a ságvárisok. Odakint, ezzel ellentétben a focista lányok 3-1-es győzelmükkel nyomták le ellenfeleiket. **Az állás: 9-3, továbbra is a Radnóti javára.**

Ekkor már csak két diákmeccs volt hátra; a tizenegyedikes és tizenkettedikes fiúk futballmérkőzései; előbbieket kezdték. Hiába küzdött Radnótis becsületükhöz hűen a kettő közül fiatalabb korosztály, a Ságvárisok bizonyultak jobbnak egy szoros, gólzáporos, 3-2-es meccs után. Viszont a tizenkettedikesek „bosszút” álltak értük; 1-0-ra verték meg ellenfeleiket, ezzel véglegesítve **az állást: 10-4-re nyert a Szegei Radnóti Miklós Kísérleti Gimnázium a 2022-es SáRá-n!**

Szerkesztette: Eke Lilla 10.C

A képeket készítette: Szigeti Sára Klára 10.D, Harmath Zsófia 10.M, Butty Angelika 10.C

Hiába volt „motivációs cél” jelzővel feltüntetve a két tanár között rendezett meccs, a szurkolótábor hangja egyik oldalon sem enyhült, sőt, itt teljesültek ki az egyik legjobban. A röplabdameccs első szettje kifejezetten egyoldalú volt; végig vezetve nyerték meg a Radnóti tanárok (egy ponton 10 pontos vezetésre tettünk szert), viszont a második menetbe már az ellenfél is rendezte a sorait; ők távoztak nyertesén a pályáról egy hosszú, de izgalmas szett után. A harmadik szett volt az eddigiek közül a legizgalmasabb; nem is ért véget 15 pontnál, egyik csapat sem hagyta magát. Radnóti diákok kiabáltak az éppen akkor szerválásnál sorra kerülő tanáraik nevét, folyamatosan ment a szurkolás, biztatás. Mivel ekkor már az összes diákmérkőzésnek vége volt, mindenki végig tudta nézni,

ahogy tanáraik éppen iskolájuk színeiben küzdenek, ahogy ők tették nem is sokkal korábban. Viszont ezt a meccset sajnos a Ságvári tanárai hagyták maguk mögött győztesként. Az oktatók meccsei már nem számítottak bele a pontozásba.

A második, tanárok számára is meghirdetett sportág a futball volt; ezt is a Ságvári tornateremben játszották le. A röplabdával ellentétben, mindkét iskolából csak férfi tanárok indultak ebben a számban. Először mi szereztük meg a vezetést, de az ellenfél gárdája ezek után sem hagyta magát, végül 4-3-as győzelemmel távoztak a pályáról a ságváris tanárok. Ez a meccs volt a két napos SÁRa-kupa utolsó eseménye.

Ezután következett a zárás: az eseményen részt vett tanárok (akár edzőként, akár sportolóként) mind ott álltak a tornateremben, a két iskola igazgatói is jelen voltak. Megjegyzendő, hogy mindkét iskola diákok és tanárok szempontjából is a sportszerűség mintapéldája volt, az egyik ságváris tanár elcsitította diákjait, hogy mi is ünnepelhessek a saját oktatóinkat. A trófea átadása után sem csillapodott még a radnóti tömeg; minimum 10 percbe telt, mire elkezdtek kiszivárogni a „vendég” gimnázium diákjai.

AZ IDEI SÁ-RA KUPÁRÓL BŐVEBBEN ISKOLÁNK TESTNEVELŐJÉT,

LÁNG IMRE TANÁR URAT KÉRDEZTÜK:

„Az idei eseményt nagyon vártuk, hiszen az elmúlt két év járványügyi helyzete nem tette lehetővé a megrendezést. Úgy gondolom, mind a diákok, mind a tanárok számára egy felejthetetlen élményt adó eseményről van szó. Az előzetes felmérésekkel próbáljuk mindig a lehető legjobb összetételű csapatokat kialakítani. Itt szerencsésnek érezhetjük magunkat, hiszen a diákok nagyon pozitívan állnak hozzá, és minden kiválasztott diák igyekszik a legjobbat kihozni magából. Aki nem kerül be versenyzőként, az a lelátón a szurkolásban adja ki a maximumot magából, felejthetetlen légbört teremtve. Itt tényleg csillagos ötöst kap mindenki, hiszen ilyen forró hangulat nem sok sporteseményen van, ezt számos külső meghívott sportoló is megerősítette, hogy bárcsak az ő versenyein lenne ilyen hangulat. Itt fontos dolog kiemelni, hogy a saját iskolánkért szurkoljunk, és ne az ellenfél ellen! A résztvevő kollégák nevében is köszönjük a fergeteges és felejthetetlen szurkolást, de sajnos egyre nehezebb a kollégákat rávenni, hogy versenyzőként is szerepeljenek. Úgy gondolom, az idei SÁRA is nagyszerűen sikerült, és aki ebbe beleszólt.. az már nagyon várja a következőt.”

Két szörnyen izgalmas, több száz embert megmozgató nap után magabiztosan és büszkén jelenthetjük ki, mi, radnótiak, hogy:
GYŐZTÜNK! MIÉNK A SÁRA!

A két intézmény együttműködése 1980-2002 között lényegében kosárlabda csapataink barátságos, illetve kosárlabda kupameccseire alapult, **Wirth István tanár úr** kezdeményezésére jött létre. Fordulópontot a Tiszán 2002-2003-ban bekövetkezett természeti katasztrófa jelentett, aminek feltárása, a folyó vizének fizikai, kémiai és biológiai vizsgálata új témát nyújtott a kooperációhoz.

Az anyagi háttért egy 3 éves projekthez a **Robert Bosch Alapítvány** biztosította, amely Junge Wege in Europa (*Új utak Európába*)

programjába iskoláinkat is bevásztotta. 200 európai uniós pályázat közül, melyeket - Németország, Bulgária, Észtország, Lettország, Lengyelország, Románia, Szlovákia Szlovénia, Csehország és Magyarország adhatott be - összesen 18 volt sikeres. Ebben a projektben évente vizsgáltuk a bendorfai Großbach patak, majd a Rajna és a Tisza vízminőségét, elemeztük az eredményeket, valamint törekedtünk azok hátterének feltárására. Hangsúlyossá váltak a természettudományos tárgyakhoz köthető vizsgálatok és kísérletek. Humán beállítottságom mellett is érdekesnek találtam a vízminták összetételének elemzését, és örömmel tapasztaltam, hogy ezek a tevékenységek diákjainkat is lekötik. A kis, vegyes német-magyar csoportok együttműködésük során a felmerülő nyelvi akadályokat leküzdötték, barátságok szövődtek, amelyek egy része tartósnak bizonyult.

A Robert Bosch Alapítvány nyújtotta pályázati támogatásból finanszírozta német partnerünk a következő projekteket is: „**Górcső alatt az Európai Unió bővítése**” - ami diákcsoportjaink az Európai Unió bővítéséről folytatott vitafórumát jelentette -, az Eiffel-hegység vulkanikus tevékenységének megismerése, a Rajna és a Tisza árvízi védelme, kézművesség mint önkifejezés: kerámiák és egyedi pólók tervezése és elkészítése.

Mindezek mellett fokozatosan bővült a kulturális és országismereti programok sora, romantikus rajnai hajóúttól a német partnerintézmény sajátos profilját adó, fogyatékkal élő tanulók integrált oktatásának megismeréséig. A fizikai korlátokkal élő fiatalok iránti érzékenyítés jegyében minden évben kipróbálják tanulóink, milyen érzés kerekesszékekben megélni környezetünket, hogyan lehet közlekedni, sportolni, tanulni. Tanórákon veszünk részt, felkeressük a római limest, Stadtrally során megismerjük Bendorfot, feltérképezzük Köln, Bonn és Koblenz nevezetességeit.

40 ÉVES A RADNÓTI ÉS A BENDORFI WILHELM REMY GIMNÁZIUM DIÁKCSEREPROGRAMJA

11

Írta: Milosné Domokos Ilona tanárnő **Fotók:** Engi Balázs tanár úr

Szegeden hasonló jellegű programok várnak vendégeinkre. Idén április 23-tól töltött cserediákjának családja és iskolánk vendégeként 1 hetet 15 német gimnazista, a diákcsere német programfelelőse, **Sven Störmer**, valamint egy tanárnő. Igényes és tartalmas programokkal igyekeztünk viszonzni németországi élményeinket, pl. az ópusztaszeri Nemzeti Emlékpark meglátogatásával, ahol nem csak a Feszty-körkép nyújtott vélhetően maradandó élményt, hanem az íjazás, a lovasbemutató, az 1879-es árvíz bemutatója, valamint a Szeri Csárdában elfogyasztott magyaros ételek.

Vendégeinket Szegeden a városházán is körbevezették, kisvonatos városnézésük során pedig átfogó képet kaptak településünkről, megtekinthették a Zsinagógát, élvezhették iskolánkban a szekszárdi német színház vendéjátékát, tesztelhették fizikai állóképességüket a Baranta bemutaton, illetve kézügyességüket kézműves foglalkozáson stb...

Zárásként vendégeink Budapesten töltöttek pár órát, a Parlamentben szakszerű vezetést kaptak.

A programban részt vevő fiataljaink szókinccse, valamint országismereti tudásuk bővül, hallás utáni- és beszédkészségük fejlődik, interkulturális kompetenciájuk növekszik. Ez motiválja a 40 év során projekteket szervező kollégákat. Én több, mint 20 éve szolgálom ezt a célt, de ehhez olyan kollégákra van szükség, mint Csósz Róbert, Huber Máté, Fiedler Judit, Fényes Gertrúd, Engi Balázs és még jónéhányan. (M.I.)

Számomra ez csodálatos élmény volt, melynek keretében olyan élményekkel gazdagodtam, amiket valószínűleg sosem tapasztaltam volna meg. Szerencsésnek érzem magam, hogy egy ilyen jó cserediákot kaptam.

A legjobb élményt úgy istenigazából nem tudnám megmondani. Az egész program alatt jól éreztem magam, és mindig volt program szervezve, amit csinálni lehetett. Ha kötelező lenne kiemelnem valamit, akkor magát a Szegedtől teljesen különböző várost emelném ki. A domborzat szintén élmény egy "alföldi gyereknek".

Árnyoldalnak azt tudnám felhozni (amit én nem tapasztaltam), hogy ha valaki rossz diákot kapna, akkor az az élményfaktorból visszavenne. **(Kecskeméti László, 10.B)**

Ha az én kedvenc bendorfi élményeimről kell a barátaimmal beszélnem, sosem tudok csak egyet választani, és mindig azt válaszolom, hogy az egész a kedvencem, de talán kettő dolgot tudnék mégis kiemelni a nagy élményhalmazból. Az egyik a kölni dóm lenne, mert amikor azt a gyönyörű építményt megláttam, elállt a szavam, mivel még sosem jártam Kölnben ezelőtt, így főleg különleges volt ez az élmény. A másik kiemelendő dolog a minigolf lenne, de nem maga a hely különlegessége végett, hanem a társaság végett. Úgy érzem, hogy igaz barátokra tettem szert ezen cserediákprogramon és már biztos, hogy iskolán kívül is tartani fogjuk a kapcsolatot a bendorfi diákokkal.

(Németh Henriett 10.B)

A '48-AS ZÁSZLÓK HAZATÉRÉSE

1941. MÁRCIUS 20.

Az 1848-49-es szabadságharcba beavatkozó orosz hadsereg birtokába több mint nyolcvan magyar honvéd zászló került a világháború végén. Ezeket a Kreml múzeumában őrizték, ám a magyarok nem törődtek bele abba, hogy lobogóik idegen földön hirdetik a felettük aratott diadalt. A zászlók problémáját a kiegyezésig tilos volt szóba hozni, és 1867 után sem volt tanácsos, a Monarchia kezdeti oroszbarát külpolitikájához igazodva. Az első világháborút követően eleinte Horthy Miklós sem tudott érdemi lépéseket tenni a zászlók visszaszerzésének ügyében, lévén, hogy hatalmas ideológiai szakadék tátongott **Magyarország** és a **Szovjetunió** között.

Előrelépést az 1939. augusztus 23-án megkötött szovjet-német meg nem támadási szerződés jelentett, melynek hatására a német szövetséges magyar fél megegyezett a Szovjetunióval. Végül 56 zászló jelképes átadására Moszkvában került sor **1941. március 20-án**; ezek négy nappal később érkeztek meg ünnepélyes körülmények között hazánkba.

A TANÍTÓMESTER HALÁLA

KR. E. 479. ÁPRILIS 11.

Konfuciusz kínai író, filozófus a Távols-Kelet egyik legjelentősebb bölcselője volt, kinek tanításai évszázadokra meghatározták a kínai kultúrát és gondolkodást. Nevéhez köthető a konfucianizmus eszmerendszerének kidolgozása, amely gyakorlatiasságon, alkalmazhatóságon alapuló etikai előírások gyűjteménye. Tanításait a legfőbb műve, a *Beszélgetések és Mondások (Lun jü)* tartalmazza, melyet tanítványai jegyeztek le halála után. A *Lun jü* az emberiség történetének egyik legkiemelkedőbb alpművének tekintik.

Konfuciusz élete során Kelet-Kínában, a Lu fejedelemségben tevékenykedett, ahol tanítói tevékenysége és iskolájának megalapítása mellett több politikai tisztséget is betöltött. Életének 56. évében önkéntes száműzetésbe vonult, és bejárta Kína számos fejedelemségét, tartományát; bemutatta tanait, de közvetlen hatást nem tudott gyakorolni a területek politikai felfogására.

A Lu fejedelemségbe 68 éves korában tért vissza, ahol életének hátramaradó 3-4 évében idejét az iskolájának és tanítványainak szentelte. 72 évesen hunyt el, **Kr. e. 479 tavaszán**.

AZ AMERIKAI KÉMREPÜLŐ ESETE

1960. MÁJUS 1.

1960. május 1-én indult útnak az amerikai *Lockheed U-2-es kémrepülőgép* Pakisztánból. Feladata egy rakétafejtővel a kémrepülőgép lefényképezése volt, ezt követően Norvégiában kellett volna leszállnia. A szovjet légvédelem azonban már várta, mikor jelenik meg egy újabb kém. Amint a repülő a Szovjetunió területére ért, üldözni kezdték, majd egy rakétával lelőtték. A pilóta túlélte a zuhanást, és a kihallgatáskor mindent bevallott – három év börtönbüntetést kapott. Az Egyesült Államok, mikor az eltűnést észrevették, a NASA nevében jelentették a repülő eltűnését. Még a NASA színeire is átfestették egy másik U-2-es gépet és leközlötték a fedőtörténetet az újságokba.

Történelmünk bővelkedik az olyan eseményekben, melyek már a korban, sőt még napjainkban is meghökkentik, megbotránkoztatják, vagy addigi véleményük újragondolására készítetik az embereket. Mivel ezeket nem minden esetben lehet megbízható források segítségével alátámasztani, többnyire csak szóbeszédként maradtak fenn. Legújabb rovatunk célja, hogy minél több ilyen szórakoztató és meglepő történettel ismertesse meg az olvasót.

Ari Roland 10.D

I. FERENC JÓZSEF – NAPÓLEON UNOKÁJA?

Miután I. Napóleon vereséget szenvedett, felesége, Mária Lujza és fia, II. Napóleon Bécsbe menekültek, majd az asszony az ifjút hátrahagyva újabb utazásokba kezdett. A bécsi udvarban nem nézték jó szemmel az ország ellenségének utódát, ám végül kinevezték Reichstadt hercegének. Ifjúkorában nagy népszerűsége tett szert a hölgyek körében, az udvari pletykák szerint Zsófia főhercegnővel, a későbbi I. Ferenc József édesanyjával is összeemelegtek. A fiatal Napóleon a betegségét, míg a főhercegnő meddőségét kezelte a gyógyfürdőben, ahol sokszor találkoztak. Pár hónappal később, hat év házasság után Zsófia és Ferenc Károly főherceg gyermekeként megszületett Ferenc József, aki nem örökölte a sajátos előreugró állapot, amely a Habsburgoknál megfigyelhető. Az udvarban azt suttozták, hogy a gyermek apja II. Napóleon. A pletykák jobban beigazolódtak, mikor pár nappal a reichstadti herceg halála előtt megszületett Ferdinánd Miksa, aki az elbeszélések alapján kísértetiesen hasonlított Napóleonra, és a Habsburgok jellegzetességeit sem hordozta magán.

A BOKSZKESZTYŰS ELNÖK

Az 1860-as évek végén egy Teddy becenévre hallgató beteges kisfiú egyre többször keveredett utcai konfrontációkba, melyekből a testalkatából adódóan ritkán jött ki győztesen. Egyik nap mindezt megalékelve megkérte édesapját, hogy tanítsa meg bokszolni, amelyet az örömmel teljesített. A tehetős apa megismertette a leendő elnököt John Longgal, aki önvédelemre oktatta a fiút. A növendék elszántan edzett, ennek eredményeként pedig sikerült megnyernie első versenyét is. Ugyan nem bokszolóként maradt meg az emberek emlékezetében, de Theodore Roosevelt a küzdősportokkal még az egyetemen sem hagyott fel. Ezután megkezdődött a politikai karriere, New York újdonsült kormányzója, majd az Államok későbbi elnöke azonban ennek ellenére is folytatta az ökölvívást. Mikor már az ötvenes éveiben járt, kiváltotta a belső köre ellenkezését azzal, hogy elvállalt néhány további meccset – mindez azzal végződött, hogy egy erős jobbhorog következtében teljesen megvakult a bal szemére, és végleg abba kellett hagynia mindenféle küzdősportot. Több legenda is megörökítette az államfő harcias természetét, amelyet a Rooseveltt 1919-es halála idején alelnöki

pozíciót betöltő Thomas R. Marshall frappánsan úgy jellemezte, hogy „a halál csak álmában merte megtámadni őt, ha ébren van bizonyosan leáll vele verekedni”.

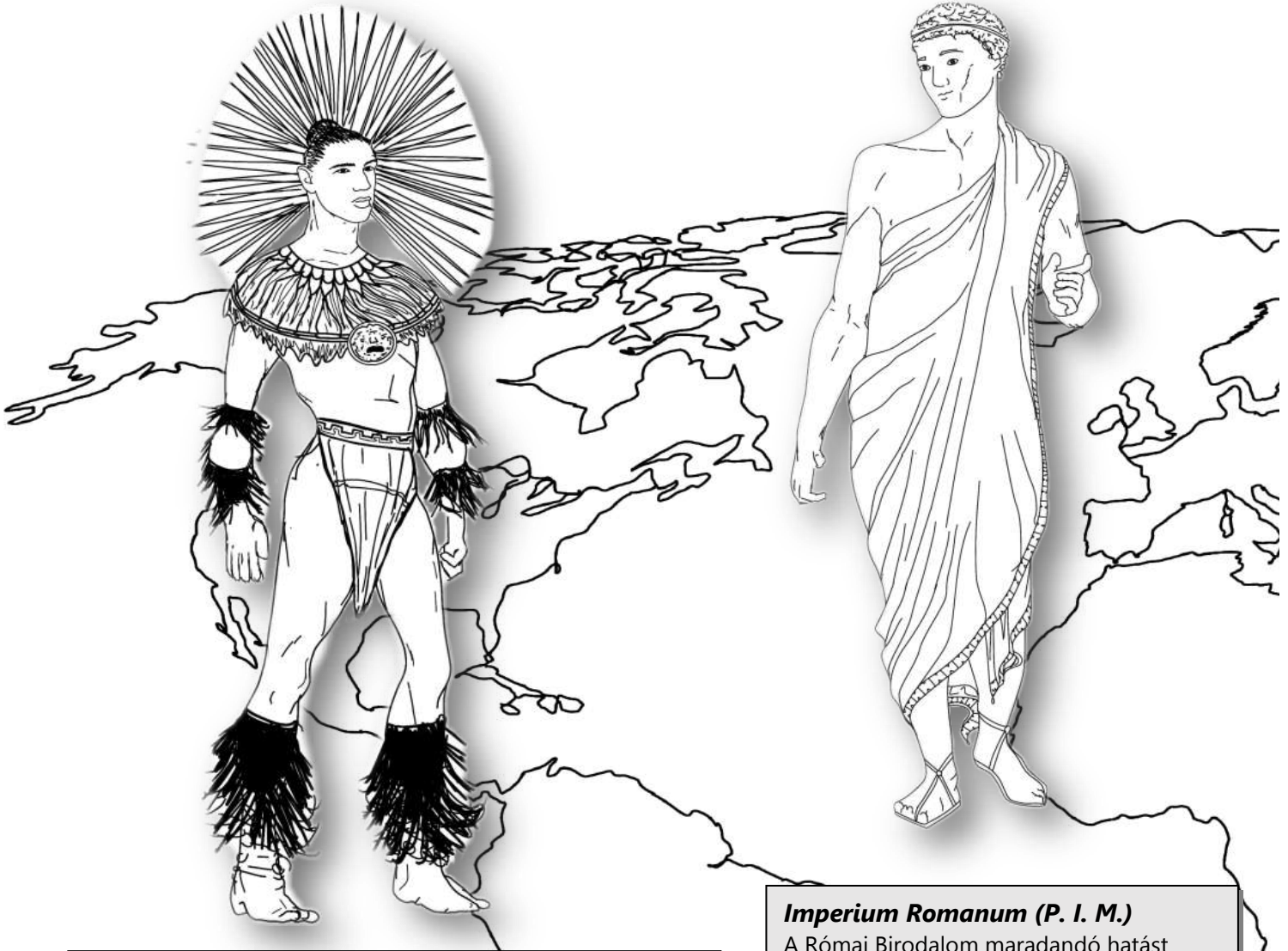
SZÖKÉS KELET-BERLINBŐL - HŐLÉGBALLONNAL

A berlini fal 1961. augusztus 13-tól kezdve huszonnyolc éven át választotta el Kelet-Berlint Nyugat-Berlintől, és valójában az egész világtól is. Az akkoriban legszigorúbban őrzött határszakaszról van szó, ennek ellenére mégis rengetegen próbálkoztak szökéssel az évek során. Voltak, akik sikerrel jártak, azonban sokan veszítették életüket a kísérlet során. Az egyik leghíresebb eset, mikor 1979. szeptember 16-án két család összefogva jutott át a falon az addigi legnagyobb, 25 méter magas hőléggalonnal segítségével. Az ötletet egy dokumentumfilmből merítették, majd szakkönyvek tanulmányozása után elkezdték megalkotni. Az asszonyok műszálas takarókból összevarrtak egy hatalmas ballont, amíg férjeik a légmelegítő szerkezetet hozták létre. A távot 28 perc alatt tették meg. Amikor a határ fölé értek a fényszórók rájuk szegültek, azonban sikerült olyan magasra emelkedniük, hogy sikeresen megmenekültek. 1989. november 9-én a vasfüggöny leomlása a világ számára egy korszak végét jelentette.

Források:

<https://www.napoleon.org/en/history-of-the-two-empires/biographies/napoleon-ii/> [https://torimaskepp.blog.hu/2017/11/23/ferenc_jozsef_napoleon_unokaja_volt_Teddy_Roosevelt_az_elnok_bokszkesztyukben_-_Profiboksz.hu_Fact_check:_Theodore_Roosevelt_was_partially_blinded_in_a_boxing_match_\(usatoday.com\)_Teddy_Roosevelt's_little_known_secret_-_Chicago_Tribune](https://torimaskepp.blog.hu/2017/11/23/ferenc_jozsef_napoleon_unokaja_volt_Teddy_Roosevelt_az_elnok_bokszkesztyukben_-_Profiboksz.hu_Fact_check:_Theodore_Roosevelt_was_partially_blinded_in_a_boxing_match_(usatoday.com)_Teddy_Roosevelt's_little_known_secret_-_Chicago_Tribune) <https://www.youtube.com/watch?v=KMHK8XoPHc> <https://24.hu/tudomany/2014/11/09/a-tiz-legelkepzesztoobb-szokes-a-berlini-falon-keresztul/> <https://www.youtube.com/watch?v=jWVbPbRhrpl> https://hvg.hu/tudomany/20091111_ndk_berlin_kelet_nyugat_szokes_fal <https://mult-kor.hu/berlinfal-20teny-20200813>

A prekolumbiánus nagyhatalom (A.R)

Az Azték Birodalom 1321-ben, három közép-amerikai városállam – Tenocstitlan, Tesoko és Tlakopán – katonai szövetségeként jött létre a Mexikó-völgy területén, és hódító hadjáratai során Amerika egyik legnagyobb prekolumbiánus civilizációjává nőtte ki magát.

Kulturális hagyatékaik elsősorban a politeista vallást ábrázoló művészetén keresztül éltek tovább, többek között az építészetében (kőpiramisok), az ékszerkészítésében és a fazekasságában. Vallási hagyományai egyes megítélések szerint máig befolyással bírnak, méghozzá a halottak napjához kötődő szokásokra Mexikóban.

Az azték civilizáció végét az Újvilág felfedezése jelentette: Hernán Cortes konkvisztádor vezetésével Spanyolország megdöntötte a birodalmat 1521-ben, és létrehozta Új-Spanyolország gyarmatát. Az aztékok mai leszármazottainak száma 1-2 millió főre tehető.

Imperium Romanum (P. I. M.)

A Római Birodalom maradandó hatást gyakorolt a nyugati civilizációra, kultúrára, vallásra, politikai fejlődésre és művészetre. A rómaiak nagyságát mutatja, hogy milyen taktikusan (az „*Oszd meg és uralkodj!*” elvével) sikerült pár száz év alatt az egész Appennini-félszigetet meghódítaniuk. Jól épített utakon közlekedtek, vízvezetékeket, szennyvízcsatornákat alakítottak ki, naptárt készítettek. Nekik köszönhetjük, ha ezt az újságot vagy bármilyen könyvet olvasunk. Nemcsak ezeket, hanem a központi fűtést, a betont, a lakatot és a légkondicionálót is ők találták fel. Egyes feltételezések szerint Vergilius Jézus születését jövendölte meg IV. eclogájában.

Jogos tehát a kérdés: minden út Rómába vezet?

Források:

<https://www.britannica.com/topic/Aztec>
<https://www.historyonthenet.com/aztec-art-a-way-of-life>

A Nílus ajándéka (A.R)

Aha Ménész i. e. 3000 környékén egyesítette Alsó- és Felső-Egyiptomot, amelyről a Narmer-paletta is tanúskodik. Ezzel a Nílus mentén létrejött egy olyan stabil katonai és politikai hatalom, amely egészen a makedón hódításig megkerülhetetlen tényezőként volt jelen a térségben. A teljhatalmú fáraók uralmuk fenntartása miatt erősen támaszkodtak az erős gyökerekkel bíró politeista hitvilágra; magukat a napisten, Ré fiának tartották, ezáltal szakrális személylé emelkedtek. Mi sem példázza ezt jobban a temetkezési helyként szolgáló, monumentális piramisoknál, amelyek közül az első megalkotása Dzsószer fáraó nevéhez köthető.

A hadászat, szobrászat, irodalom és építészet terén is kiemelkedő teljesítményt nyújtó egyiptomiak kultúrája azonban sokáig feledésbe merült. Az i. e. 30. évi római hadjáratot követően az ország elvesztette szuverenitását, a történelem viharai pedig elrejtették az emberek elől a nagy múltú civilizáció hagyatékát. A Napóleon egyiptomi hadjáratakor felfedezett rosette-i kő segítségével megfejtett hieroglif írás járult hozzá ahhoz, hogy az egyik legmeghatározóbb kultúra megkapta a neki járó elismerést.

Zhongguo – a Középső Birodalom (A.R.)

A Sárga-folyó és a Jangce térségében kialakult kínai civilizáció az egyik legősibb a világon, keletkezésétől fogva pedig folyamatosan fennáll és létezik napjainkban is. A kínaiak tudományos és kulturális tekintetben egyaránt megelőzték a fejlett Európát, így az irányítót már a XII. században feltalálták, de valószínűleg a puskapor és a könyvnyomtatás korai formája is a Mennyei Birodalomból származik. Az ókori időkben olyan nagyhatású eszmerendszerek tanításai maradtak ránk, mint a konfucianizmus és a taoizmus, emellett a Csou-kor művészei káprázatos alkotásokat, a Szung-reneszánsz szerzői pedig megannyi kiemelkedő irodalmi művet hagytak az utókorra.

Az intenzív fejlődéssel párhuzamosan a Kínai Császárság elszigetelődött a világ többi részétől, így felkészületlenül érte a nyugati hatalmak támadása és beszivárgása az addig szinte teljesen önellátó és stabil birodalomba. Bár a XIX. és a XX. század viharai megtépázták az országot, Kína napjainkra ismét virágkorát éli, nemzetközi tekintélye és gazdasági ereje pedig nagyobb, mint valaha.

Források:

<https://rubicon.hu/cikkek/birodalom-volt-e-az-okori-egyiptom>
https://tortenelemtanulas.blog.hu/2014/06/23/az_okori_egyiptom_tortenete_es_titkai

MAGYAR EDE (született 1877. január 31-én Orosházán – elhunyt 1912. május 05-én Szegeden) négygyermekes családban született. Édesapja orosházi asztalosmester volt. 1880-ig a család az Oszadszki vezetéknevet viselte. Az építőmesteri képesítést a Budapesti Felsőipari Iskolán szerezte meg. Ezt követően először Temesvárra ment, majd Szegedre költözött. Ádok István szegedi építőmester felkarolta az építészetre fogékony Edét, s 1901-ben sikeres építőmesteri vizsgát tett. Megnősült, egy fia született, és apósa – gazdag építési vállalkozó – segítségével kezdte a pályafutását Szegeden. Több külföldi tanulmányútja során kiszélesítette tudását. Többek között járt Párizsban, Berlinben és Münchenben. Rengeteg tapasztalatot, ötletet gyűjtött, amiket a későbbiekben meg is valósított. Számos magánpalotát, bérpalotát tervezett. Munkásságának köszönhetjük Szeged mediterrán jellegű városképi arculatát. Ahogy Gaudí az organikus szecesszió követője, mestere volt, úgy Magyar Ede is, ezért nevezhetjük őt a magyar Gaudínak. Megvalósult épületei közül néhány: 1904. Goldschmidt-ház (Tábor utca 5.), 1907. Reök-palota (Magyar Ede tér), 1911. Ungár-Mayer-palota (Kárász utca – Dugonics tér sarok), 1911. Herczeg János palotája (Jósika utca 14.), 1912. Landesberg-palota (József Attila sgt. 8.)

Fotó: Magyar Ede portréja (1910k) (Fotó/Forrás: Wikipédia)

HERCZEG-PALOTA

A Jósika 14. szám alatt álló palota Magyar Ede egyik utolsó alkotása. Stílusát tekintve a szecesszió belül a geometrikus formavilágot követi. Homlokzatát négy fő pilaszter fogja közre gazdagon díszített rizalitokkal. Az övpárkányok alatt füzérfonatok találhatóak meg. A főpárkányát a leander-dísz emeli ki. A bejárati ajtó mellett álló két oszlopféjezeten két gyermekalak áll. Az ajtó feletti színes, festett kerámialapok egy parkrészletet ábrázolnak, alkotója ismeretlen. A kovácsoltvas kaput Kecskeméti Antal műlakatos készítette el. A ház közös belső tereiben folytatódnak a homlokzaton használt motívumok. A belső udvaron eredetileg egy díszkút és egy rózsalugas is tervezve volt.

„A TRAGIKUS VONZÓDÁS”

A palota szolgált színhelyül Magyar Ede halálának. Herczeg János felkereste őt egy ház megtervezésével. A tervek egyeztetése idején beleszeretett a nála idősebb Herczeg Jánosnéba, az építető feleségébe. A szerelem kölcsönös lehetett. Mindketten elhagyták a családjukat, válni akartak. Magyar az épületről ezt mondogatta: *„Egy nagy érzés lesz, egy költemény, egy szenvedő lélek lelki vallomása.”* 1912. május 05-én este nyolc órakor öngyilkos lett a Jósika utca 14. magasföldszinti lakásában Herczegné szeme láttára. Egy korabeli riporter, s Herczegné elbeszélésével szeretném hitelesebbé tenni a történeteket. „Amint az előszoba ajtaját kinyitottuk, az első megdöbben pillantás az öngyilkosra esett. Ott feküdt egész hosszában elnyúlva, fejjel az ajtó felé. Az orvosi vizsgálatnál levették a felső kabátját. Szürke zakóöltöny volt csak rajta. Az inge kigombolva.

Vajon miért halt meg a szegedi Gaudí? II.

Írta és a fotókat készítette: Hitri Egon 11.D

A feje vérzett, bizonyosan a nagy ütődéstől, amint elesett. Az ing plasztronján egy lyuk, s közvetlenül ez alatt a nyitott mellén látszik szíve fölött a kerek, vértelen sebhely. Az arc viaszsárga, de semmi kinnak a jele, semmi torzvonás nem látszik rajta.” Herczegné vallomásában elmondta: a gyilkosság napján, vasárnap megjelent nála Magyar Ede. „Beszélgettünk, és semmi jelét sem láttam rajta a szomorúságnak” – idézte föl az asszony, aki később „egy szomorú dalt játszott zongorán”, és akkor „észrevett valami változást Magyar Ede arcán, aki hirtelen elhalványult, elbúsult”, meg is kérdezte tőle, mi baja. „Semmi” – felelte Magyar. Majd mégiscsak így folytatta: „Kérlek, add a revolveremet, amit neked adtam.” Nem kapta vissza. „Nem baj, mondta erre, van nekem másik is.” Ezt követően elment a lakásból, majd este nyolc óra előtt ismét becsengetett hozzá Magyar Ede. Csak annyit mondott: „Úgy szeretek itt lenni!” Azután előrántotta a Browning-revolverét, s szíven lőtte magát. Tragédiájához sok tényező hozzájárult: a felesége nem akart tőle elválni, a cége csődbe ment, hiszen az építkezést teljes egészében, sőt még majd a lakás teljes berendezését is ő finanszírozta (hitelekéből). Mielőtt meghalt volna, az irodájában az asztalán egy borítékban ez állott: „Halálomért senkit se okoljanak.” Végrendeletében kitért arra, hogy fiáról Doránszky Károly mérnök és Reök Iván mérnök gondoskodjon gyámként.

Források: Gaál Gyöngyi: Magyar Ede, Bako nyi Tibor: Magyar Ede monográfiája, fidelio.hu, szecesszio.iweb.hu

HA ELÖLVASTAD A CIKKET, TESZTELJÉD A TUDÁSOD AZ ALÁBBI FELADATOKKAL:

- Magyar Ede külföldi tanulmányútja során mely országokban járt?
(Kettő darab helyes válasz megjelölhető.)
A Franciaország B Németország C Anglia D Spanyolország
- Az alábbiakban felsorolt szegedi épületek közül melyeket tervezte Magyar Ede?
(Kettő darab helyes válasz megjelölhető.)
A Reök-palota B Városháza C Ungár-Mayer-palota D Anna-fürdő
- A Herczeg-palota homlokzatát milyen díszítőelemek határozzák meg?
A növényi B geometrikus C magyar népi motívumok
- Magyar Ede öngyilkosságához több külső tényező járult hozzá. I vagy H
- Az öngyilkosság a tervezőirodájában történt. I vagy H
- A Herczeg-palota építési költségeit Magyar Ede finanszírozta. I vagy H

Iskolánkban fantasztikus teljesítményt nyújtó diákok tanulnak – ezt gondolom, ti is tapasztaljátok nap mint nap. Na de miről beszélnek egy tudományos konferencián ezek a fiatalok? Hogy néz ki egy **absztrakt**, melyben a jelentkezők röviden ismertethetik kutatásuk eredményét, és ami alapján beavagathatják őket az előadók közé? Ezt szeretnénk felvillantani nektek Zentai Péter, TUDOK konferencián előadott, földíjas kutatásának kivonatával. Olvassátok végig! Megéri! (Felkészítő tanár, opponens: Huber Máté tanár úr)

A LÁTHATÓ NYELV ZENTÁN

Szociolingvisztikai és nyelvpolitikai megfigyelések egy vajdasági kisváros nyelvi tájképéről

◆ A nyelvi tájkép kutatása viszonylag fiatal diszciplína, ugyanakkor az utóbbi két évtizedben a nyelvészet egyik legnépszerűbb területévé vált. Korábban elsősorban a szociolingvisztika és a nyelvpolitika körébe sorolták, mára azonban világossá vált, hogy számos kutatásnak lehet tárgya a nyelvoktatástól a szemiotikáig, sőt a turizmustól a marketingen át a tájépítészig (vö. Gorter 2006, Scollon és Scollon 2003). Landry és Bourhis (1997: 23) meghatározása szerint a nyelvi tájkép „a nyelvek láthatóságát és hangsúlyosságát jelenti a közterületi és kereskedelmi táblákon egy adott területen vagy régióban.”

Nem véletlen, hogy a nyelvi tájkép elemzése területileg elsősorban a többnyelvű régiókhoz kötődik, hisz itt várnánk, hogy a többségi és kisebbségi nyelvek együttes megjelenése változatos formákat ölthet. Kutatásomban egy vajdasági kisváros, Zenta nyelvi tájképét mutatom be. Ahogy arra G. Bogár (2021) is rávilágít, a Vajdaság etnikai és nyelvi sokszínűségéből adódóan igen hálás terepe lehet a nyelvi tájkép elemzésének. Zenta település Vajdaság második legnagyobb magyar közösségével rendelkezik, a legutóbbi népszámlálási adatok szerint összlakosságának majdnem 80 százaléka magyar anyanyelvű (Badis 2015), és a magyar nyelv az egész tartomány területén hivatalos, így azt várhatnánk, hogy ez az arány a nyelvi tájképben is hasonló módon jelenik meg.

Benő (2018) a nyelvi tájkép elemzésének számos tényezőjét felvázolja, melyek közül ebben a környezetben elsősorban az érintett nyelvek közötti funkcionális, ill. presztízsbeli eltérések, politikai és szimbolikus hatalmi viszonyok, valamint a nyelvek etnolingvisztikai vitalitása (vö. Bodó 2007, Giles és mtsai 1977) kerülnek előtérbe. Mivel kutatásomban az országos szinten többségi szerb és a helyi szinten többségi magyar nyelv viszonyára fókuszálok, így a begyűjtött vizuális anyagból mindenekelőtt e két nyelv funkcionális, ill. presztízsbeli viszonyára, valamint etnolingvisztikai vitalitására nézve kísérlek meg következtetéseket levonni. Felmérésem 2021 októberében készült, melynek során mintegy ezer fényképet készítettem a településen. A munkafolyamat első lépéseként igyekeztem a zentai belváros nyelvi tájképének teljességét rögzíteni, s ebből kiindulva sor került a magán- és a közzsféra, a tájékoztató és a marketingcélú táblák fényképezésére is. Kutatásom második lépése a felvételek katalogizálása volt. A fotókon látható objektumokat Laihonon (2012) nyomán kategorizáltam, aki vizsgálatában nemzeti, állami, kereskedelmi, önkormányzati, egyházi, valamint civil szervezetekhez, ill. magánszemélyekhez kötődő nyilvános feliratokat különített el. Ezt a listát kiegészítettem a politikai tárgyú feliratok kategóriájával, ugyanis már a terepmunka során nyilvánvalóvá vált ezek viszonylag nagyarányú jelenléte a vizsgált nyelvi tájképben, így nem lett volna szerencsés ezeket bármely másik kategóriába beolvasztani.

Vizsgálatomnak ebben a szakaszában tehát kvantitatív elemzést végeztem, az egyszerű százalékos arányok vizsgálatán túlmenően konkrét statisztikai műveletekre (korrelációelemzés, ill. kétmintás t-próba) támaszkodva. Nyilván, ahogy arra Benő (2018) is utal, az egyszerű számsorok, számszerű összehasonlítások merő enumerációja helyett sokkal inkább az ezekből kirajzolódó szociolingvisztikai-etnográfiai mintázatok feltérképezésének van értelme, így az érintett nyelvek fent felsorolt kategóriákban való előfordulását is ilyen céllal vizsgáltam. Mindenekelőtt megállapítást nyert, hogy a lakosság nyelvi összetételét nem képezi le a nyelvi tájkép, hiszen a vizsgált táblák, feliratok mintegy 40 százaléka egy nyelvű szerb volt, kizárólag magyar nyelvű feliratot mindössze az esetek 10 százalékában találtam, míg szerb-magyar kétnyelvűséget 43 százalékban rögzítettem. Ez alapján egyértelműen kirajzolódik egy nagyon markáns szerb dominancia a két nyelv presztízsét, a köztük lévő politikai és szimbolikus hatalmi viszonyokat illetően, azonban mivel többségben vannak azok a feliratok, amelyekben valamilyen formában jelen van a magyar nyelv, nincs okunk aggódni a magyar nyelv etnolingvisztikai vitalitásáért sem.

Az egyes kategóriákat vizsgálva az is nyilvánvaló, hogy a látható nyelvhasználat állami (hivatalos) szférához kevésbé kötődő színterein (civil szervezetek, magánszemélyek, egyház) szignifikánsan nagyobb a magyar nyelv jelenléte, mint a többi kategóriában. Az etnolingvisztikai vitalitás Ehala (2015) által említett komponenseit (úgy mint generációk közötti továbbadás, demográfia, intézményes támogatottság, társadalmi kohézió és érzelmi kötődés) alapul véve ebből arra következtethetünk, hogy a magyar nyelv látható jelenléte inkább alulról szerveződő, spontán (Blommaert 2013 nomenklatúrája szerint „grassroots”) színtereken erős, mintsem az intézményes támogatottság színterein. Ez jelen esetben egyfelől a magyar kisebbségi nyelvi státuszából adódik, és a többségi szerb nyelvvel szembeni alacsonyabb presztízséről tanúskodik, másfelől viszont egyértelmű jele a magyar nyelv természetes jelenlétének a zentaik mindennapi kommunikációjában.

A módszertani trianguláció jegyében a fenti kvantitatív eredményeket egy kvalitatív vizsgálattal szeretném kiegészíteni, melynek során interjúkat szándékozom készíteni zentai lakosokkal és döntéshozókkal, hogy feltárjam, mi motiválja a feliratok készítőit a nyelv választásban, és mindez hogyan jelentkezik a lakosság tudatában, megítélésében.

A 11. egységből álló bibliográfia a konferencia kötetében megtalálható.

04:27

Egy hirtelen fuvallat odakintről, az ablak alatti fák nyugtalan mozgásba kezdtek, leveleik kellemetlen hangot hagytak maguk után az éjszaka kietlen csendjében. Sosem tudtam olyan igazán mélyen aludni, szóval nem volt meglepő, hogy ilyen kis mozzanatokra is képes vagyok felriadni. Szemeim lassan hozzászoktak a szoba sötétjéhez, egyre több tárgy körvonalát tudtam kivenni. Ezek közül egyik volt az asztalon elhelyezett vörös számmal világító digitális óra. 04:27. Nem az első alkalom, hogy ilyen korán kelek fel, viszont még nem volt olyan, hogy ilyen csábító legyen a visszaalvás gondolata. Ez ellen szólt a mellettem fekvő test irreálisan magas hője. Hiába szereztünk este keserves szenvedések között lázcsillapítót, nem működött. Ha magamnak szerettem volna, nem zavart volna annyira a dolog, mert ismerem magam annyira, hogy tudjam, egy hőemelkedés nem tud ledönteni a lábamról. Viszont ezen állítás a mellettem fekvő személyre sajnos már nem igaz.

Kezem még mindig a dereka köré fonva, pontosan ugyanúgy, mint ahogy pár órával korábban volt, amikor lefeküdtünk aludni. Másik kezemet az arcomhoz emeltem, lassan megmasszíroztam szemeimet, remélve, hogy ez kiűzi belőlem a fáradtság szörnyen idegesítő érzését. Ennél nagyobb mozdulatokat nem igazán mertem tenni tekintettel arra, hogy neki még alvásra volt szüksége.

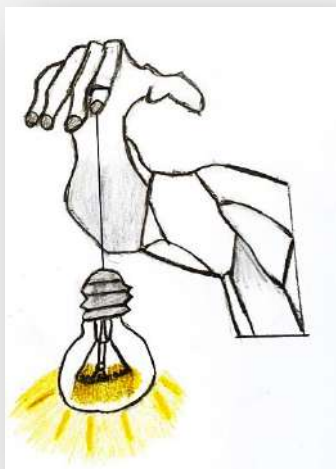
Egy halk sóhaj hagyta el számat, majd lassan a mellettem fekvő hátára vezetem a tenyerem. A vastag kapucnis pulóveren keresztül is érezni lehetett a megemelkedett testhőjét. Nem volt egy nyerő ötlet az esőben hazasétálni, főleg nem egy olyan emberrel, mint ő, aki kifejezetten gyakran betegeskedik. Viszont a mosolyáért megérte. Azért bármit. Szinte biztos vagyok benne, ha ébren lenne, most is vigyorogna, és azt mondaná, hogy minden másodperc megérte, és még csak azt sem bánja, hogy lebetegedett. „Még egy indok, hogy itt tartalak. Úgysem mennél el, mert vigyázni akarsz rám”, ezt mondaná, és tökéletesen igaza lenne. Egy pillanatra sem téveszteném szem elől, ha kell, még én is ágyba küldöm magam, csak hadd gyógyuljon meg.

- Szinte hallom, ahogy gondolkodsz... - egy halk, erőtlen hang. Úgy tűnik, mégis sikerült felébresztenem. - Aludj vissza nyugodtan. Még csak napfelkelte sincs. - suttogta, majd lassan megfordult, így már az arcát mutatta nekem. - Vegyél be még egy lázcsillapítót. Nem akarom, hogy baj legyen. - ismét egy sóhaj. - Ezen kívül lassan indulnom kell. Nem akarom tudni, hogy mi lesz, ha megint itt találnak meg, most ráadásul veled egy ágyban. - Én nem aggódok. Itt vagy, tehát felesleges. - hiába láttam nagyon keveset az arcából, már a hangjából meg tudtam mondani, hogy mosolyog. - Itt vagy, és tudom, hogy hiába ragadna el magával a balsors, beléd kapaszkodhatok. Sziklaszilárdan állsz, és emiatt biztonságban vagyok. Mondhatni, a támaszom vagy.

Lassan közelebb kúszott hozzám, homloka hozzáért az arcomhoz. Kezével megkereste a takaró alatt az enyémet, majd amikor megtalálta, bármiféle második gondolat nélkül összekulcsolta ujjainkat. Kézfeje kifejezetten hideg volt a teste többi részéhez képest. Apró mozdulatokkal még közelebb jött hozzám, orra hozzáért a nyakamhoz. Szitén hideg, pont mint a kezei.

- Kérlek, maradj itt reggelig. Jobban vonz a melletted ébredés gondolata, mint az, hogy apám beront a szobámba, mint minden reggel. - Mi lesz, ha itt lát engem? Nem félsz a véleményétől? - kérdeztem, teljesen őszintén. Kristálytisztán élt bennem az előző eset emléke, minden szitokszót vissza tudtam idézni. - Mint mondtam, itt vagy. Nekem ennyi elég. Biztonságban érzem magam. Főleg így, kéz a kézben, egymás karjaiban. - pihegő lélegzetvétele csikizte az állam alatti bőrt, minden szó után kirázott egy kicsit a hideg.

Ha egyszer felkeltem, sosem tudtam visszaaludni. Egészen sok gondom származott ebből, főleg másnap. Viszont ez az éjszaka kivétel volt. Csak a pusztá jelenléte miatt kényelmesen éreztem magam annyira, hogy képes legyek elaludni. Az, hogy a karjaim között volt, már csak hab a tortán.

Emlék helyett jelenkép

Sántha Ádám 10.A

Helyette írok most egy verset
Bámulom a meszet, csepereg
Felhők helyett most a két szemem
Rólad írok verset s nem neked

Sárga helyett élénk zöld a fű
A régi fagyalt sem keserű
Földre hull majd rögtön szétterül
Tükröződik a lelkem belül

Helyette szép narancssárga ősz
Belül titkos, faragatlan kő
Nem vagyok én mihaszna költő
Helyettem a ház körül lévő

Régi házam helyett most az új
Jelen helyett nosztalgia fúj
Lehetetlen s ismeretlen súly
Csigá helyett most a szívem bűg

Bűgőcsigá s szabad óvoda
Visszamennék én csak úgy oda
Játék helyett lassú tanoda
Most kellene nekem nagy csoda

Helyette most már a hideg ráz
Ő egész nap csak téged tárcsáz
Én meg folyton a szerelemláz
Meg minden egyéb más, de inkább...

Pad

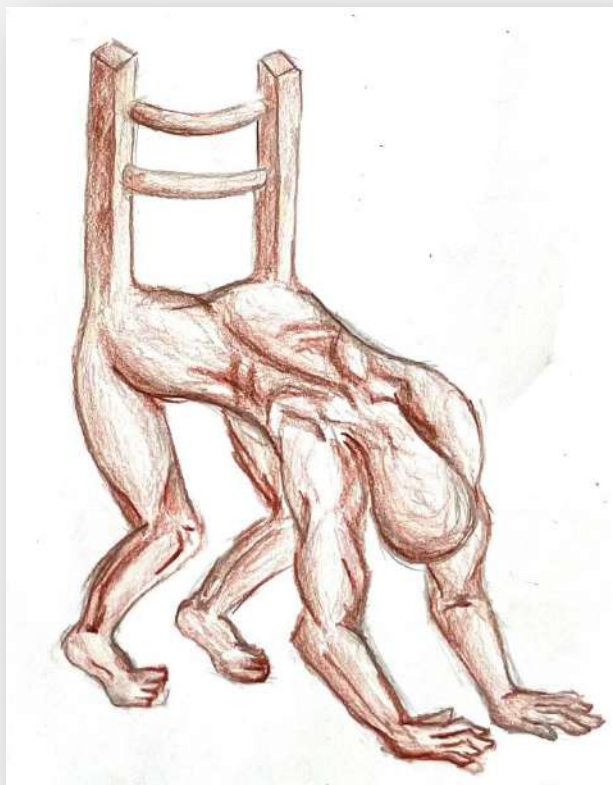
Imreh Krisztina 10.A

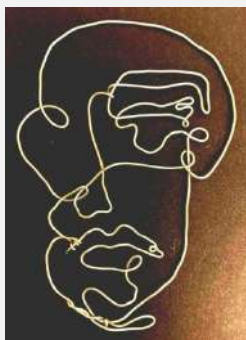
Egy padon ülök társaság nélkül,
Hideg van, kézfejem elkékül.
Nem hiszem, hogy boldog vagyok,
Lassú szellő nevet rám, kopott.

Egy padon ülök egymagamban,
Már nem is érzem a lábam.
Asszem, nem vagyok dühös sem,
Eső csepereg körülöttem.

Egy padon ülök társam senki,
A karomat sem tudom érezni.
Nem vagyok szomorú, pedig érthető lenne,
Néma köd száll rá magányos szívemre.

Ülök, mellettem ül a magány,
Nyakig hóban, egy padon talán.
Fázom, vagy csak színlelek,
Nem érzem a szívemet.

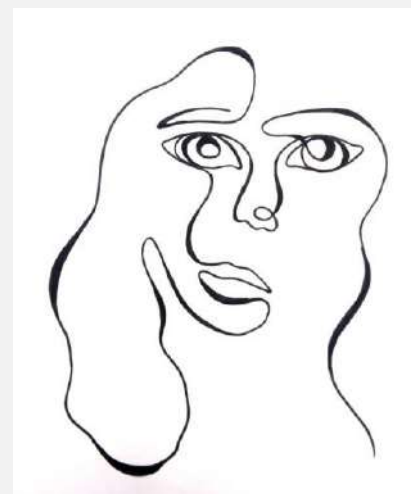
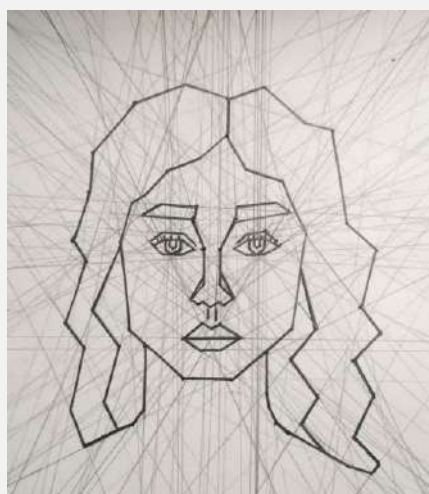
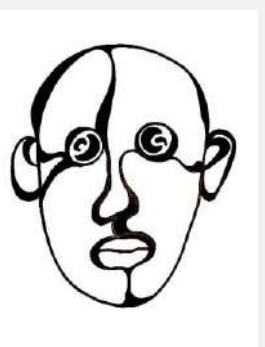
Gondolatok

Takó Dominika 9.A

A dalok, és a ritmus világa az én otthonom
Ahová én visszatérek, mindig megnyugszom
Eltereli a gondolataimat a viszonzatlan érzésekről
A nehezedő terhekről, a folyamatos szenvedésekről

Lecsillapodnak őrzöngő hullámai gondolataimnak
Úgy érzem, hogy elmémben a dolgok rendben vannak
Hiszen végre otthon vagyok a nyugalomban
A dalok és a ritmus paradicsomában

Itt mindent szabad, nincsenek határok
Szabadjára engedhetem az érzéseket, gondok
Elkerülnek itten engem. Magam vagyok végre
Fantáziám hatalma korlátlan, képes bármire.

A grafikák alkotói: Varga Vivien 9.D, Balogh Lili 9.B, Kürti Dorka 9.D, Péter Zsófia 9.C, Kiss Boróka 9.C (felső sor), Szénási Boglárka 9.D, Csányi András 9.D (balra), Nagy Fruzsina 9. D, Somodi Luca 9.A (jobbra), Bihaly Nikolett 9.C, Kovács-Hegedűs Viktória 9.T, Kocsik Maja 9.D (alsó sor)

Az otthon

Dóssai-Molnár Kíra 9.AJTP

Az utóbbi időben úgy érzem,
Az otthon, otthon van, vagy mégsem?
Mert akárhogy nézem, nézegetem,
Még ha szemeim a helyükről kiesnek sem értem,
Hogy attól, hogy valahol élsz, az miért az otthonod?
„Az otthon az, ahol boldog vagy, nem gondolod?”
Akkor már csak azt mondjátok meg nekem,
Mert lehet, nekem már elment az eszem,
Hogy mi tesz téged boldoggá négy fal közt?
Hol van az a hatalmas durranás, ami ösztönöz?
Mert őszinte leszek, ha más nem is,
ÉN megkülönböztetek két oázist.
Egyik, ahol a fantáziád csak nyomokban maradt fenn,
S megkérdezed magadtól, miért van ekkora csend?
Ezt a „mágikus, szeretettel teli,
Csodálatos világot” álruha fedi.
Már pedig az nem lehet, hogy én ennek bedőljek!
Egy frászt! Az én otthonom, ahol ezek a sorok fejlődtek,
Bizony igen messze van innen,
Ha akarom, akkor viszont bármikor elérem!
Szinte még a kezemet se kell kinyújtanom,
Mert ez a TÉNYLEG mágikus hely, ha úgy akarom,
Akkor fekete, mint a tenger feneké,
Vagy egy óceán, melynek vége elveszett!
Ha viszont azt szeretném, lehet akár erdő a világ közepén,
Az előbbi végtelen óceán peremén
De ha már ezt is meguntam,
S teljesen magamra maradtam,
Akkor még barátot is teremthetek majd,
(Megjegyzem, el is pusztíthatom, ha akad vele baj)
Gyere hát velem, ismert meg otthonod!
Jól olvasod, a TE otthonod!
Mert az én otthonom, csak az enyém, nem láthatod,
A sajátod viszont most meg is alkothatod!
Mert a titka ennek a bűbájnak, melyben én létezek,
Kedves barátom, úgy hívjak, képzelet...

A RadnótiSok(k) téli számában meghirdetett Örkény 110 novellapályázat eredménye áprilisban megszületett. Az első három helyezett névsorát és az első helyet elérő alkotást az irodalmi blokkban közöljük. A 2. és a 3. helyezést elérő diák alkotása, valamint a különdíjas mű az iskolaújság Facebook-oldalán olvasható.

Köszönjük az indulóknak, hogy megosztották velünk kreativitásukat! Továbbá szeretnénk hálánkat kifejezni iskolánk humán munkaközösségének a verseny lebonyolításában való közreműködésükért! Díjátadás a Kulturális Fesztivál napján lesz.

I.helyezett – Imreh Krisztina 10.A: Az író temetése

II. helyezett – Kovács-Hegedűs Viktória 9.T: Kék

III. helyezett – Van Leeuwen Nina 10.A: Hang

Küldöndj: Reflektorfény - Faraqó Laura 10.A

Az író temetése

Imreh Krisztina 10.A

Szívroham. A koporsót beemelték a gödörbe. Az apát a szemüvegét igazgatja, az egybegyűltek csendben sírdogálnak. Épp kezdenék betemetni.

-Várjatok!

Mindenki megdermed. De nem tévednek, ez az ő hangja. Néhányan felpillantanak, néhányan le. Az özvegy előre lép.

-Mi van?

-Még hiányzik egy fejezet, nem halhatok meg!

-Már ezerszer elmondtam, nem kell az a fejezet, jó a lezárás- sóhajt fel az özvegy.

-De nem lehet valahogyan visszajönni?

Az egyik hölgy az órájára pillant, egy öregember elkezd panaszkodni, hogy ezek a fiatalok már meghalni se tudnak rendesen.

-Meg lehet próbálni- jegyzi meg az apát. -De az esetek olyan kilencven százalékában vissza kéne üznenem magát, a maradékban meg legalább szentet csinálni önből, semelyikben sincs gyakorlatom, szóval kérem ne tegye.

-Talán elmondhatnád mit akarsz írni, én meg felvenném neked- emeli elő a telefonját az eltávozott unokahúga.

-Ez nem így működik, fogalmam sincs mit akarok írni, egyébként sem lenne az igazi, ha nem én írnám le, inkább hagyjuk.

-Mindig is olyan sértődékeny voltál- mondja szomorúan az özvegy.

És a halott nem szólal meg többet. A

regényt kiadják az utolsó fejezet nélkül.

A ZSÚRI VÉLEMÉNYE:

- a "legörkényesebb", abszurd
- iróniája, humora igen elegáns
- remek szövege

Bemutkozik a Szegedi RMG kosárcsapat I.

Gondolatait megosztja: Pápai László edző, iskolánk angol szakos tanára

A CSAPAT TAGJAI: ANDER LEON, BAKOS ROLAND, BAKUREK MÁTÉ, BALOGH ÁDÁM, BOROSAI BARNABÁS, CSISZÁR ANDRÁS, HALÁSZ HENRIK, HOMOLYA ZSOMBOR, HORVÁTH ÁDÁM, KÖVESI-NAGY BERTALAN, Mészáros Martin, Nádudvari-Sipos Péter, Németh Kristóf, Palotás Csongor, Pápai Áron, Pusztai Dániel, Sipos Márton, Szalaj Gábor, Szirák Szabolcs, Waldhauser Miklós

„A Radnótiban emberemlékezet óta nagyon komoly hagyományai és eredményei vannak a kosárlabdának, fiú- és lány oldalon egyaránt. Wirth István tanár úr több mint négy évtizedes munkáját folytatva 2016 óta igyekszem a kontinuitást fenntartani – a kemény, következetes, céltudatos, de egyben élvezetes közös edzések (heti háromszor, ill. minden szünetben – nyáron is!) meghozzák a gyümölcsüket! Iskolánk csapata minden létező fiú kosárlabda Diakolimpián (profi, B33, de különösen amatőr szinten) gyakorlatilag folyamatosan a csúcson van, továbbá városi, megyei, regionális és országos döntők rendszeres résztvevője és legtöbbször győztese. Legutóbbi eredményünk egy fantasztikus 4. hely idén áprilisban az Amatőr Fiú Kosárlabda Diakolimpián, Kecskeméten (a városi és megyei bajnoki címeket követően, természetesen).

Szerénytelenség nélkül mondhatom, hogy nagyszerű közösség alakult ki, alázattal, intelligensen, egymást segítve, fantasztikusan összetartó csapatként dolgoznak hétről-hétre. Az iskola szellemisége egyértelműen megjelenik a csapat hozzáállásában és munkájában – „merj tudni”, törekedni, jobbnak lenni, magadon túllépni, a kitűzött célokért konzisztensen és alázattal tenni. A legkülönbébb osztályokból tevődik össze a csapat, ahol a jobbak példát mutatnak és felemelik, segítik azokat a csapattársakat, akiknek szüksége van rá. Öröm nézni őket edzésen, meccseken, Sá-Ra Kupákon. Büszke vagyok rájuk, ilyen egy igazi CSAPAT! Hajrá Radnóti!

„KIHOOZZUK EGYMÁSBÓL A LEGJOBBAT”

25

Bemutatkozik a Szegedi RMG kosárcsapat II.

Szirák Szabolcs

11.M:

Nem számít milyen rossz napom volt, ha aznap kosarazhatok, akkor boldog vagyok.

Németh Kristóf 10.A: Az edzések után mindig úgy érzem, hogy hasznosult a befektetett energia. A suliban való elmei strapa után jólesik ügyesedni a kosárban és jól megizzadni.

Homolya Zsombor 9.A: A többiek között kezdőnek számítok, de ők rengeteget segítenek, hogy minél gyorsabban tudjak fejlődni. Ezért szeretek igazán a csapat tagja lenni.

Bakurek Máté 10.A: Nagyon szeretek a suliban a kosáredzéseken részt venni, mert ezeken az alkalmakon még jobban megtanulhatom, hogyan tudok csapatban játszani. Kemény elméleti órák után jól esik feltöltődni ilyen formában.

Borosai Barnabás 12.T: Egyénileg jók vagyunk, de csapatban már a legjobbak.

Kövesi-Nagy Bertalan 11.M:

Az elmúlt 18 évemben azt bánom a legjobban, hogy nem kezdtem el hamarabb az edzésekre járni.

Nádudvari-Sipos Péter 12.C:

Az a legjobb az itteni kosarazásban, hogy a kemény munka mellett is mindig jól érezzük magunkat.

Pusztai Dániel 9.M: Nagyon jó közösség, nagyon jó csapat, kihozzuk egymásból a legjobbat, és nagy eredményeket érünk el együtt.

A NAGY PÉNZRABLÁS

Ha már a spanyol sorozatokról van szó, ki ne hallott volna már *A nagy pénzrablásról*? Az ötéves sorozat nézettségének száma a Netflixen való megjelenése után rohamosan növekedett. A történet Spanyolországban játszódik. Ha átlagos sorozatról beszélünk, akkor úgy írnám le a történeteket, hogy: „Nyolc rabló túsokat ejt, és bezárkózik a Spanyol Királyi Pénzverdébe, miközben egy bűnöző lángelme a rendőrséget a tervének végrehajtására manipulálja”, de ez a sorozat sokkal több ennél. Egy lebilincselő, több szálon futó cselekménynek lehetünk részesei. Egymás után derülnek ki a titkok, rejtélyek, szerelmek és árlások. Engem az fogott meg legjobban, hogy itt egy másik szemszögből mutatnak be egy bűncselekményt. Ebben a sorozatban nem az úgynevezett „jófiúknak” szurkolunk, nem várjuk azt, hogy a rendőrök elkapják a rablókat, hanem megismerhetjük a másik oldalt is, azt, hogy az emberek miért mennek szembe a törvénnyel. Nekem eddig ennél a sorozatnál volt a legtöbb „*Ó tényleg, én erre nem is gondoltam*” érzésem. Ajánlom azoknak az embereknek, akik szeretik a sok impulzust, a temperamentumot és azt, ha gondolkodni is kell egy kicsit a sorozat nézése közben.

GRAN HOTEL:

A *Gran Hotel* című sorozat 1905-ben játszódik, Spanyolországban forgatták. Az Alarcón család életét mutatja be, ők vezetnek a bámulatosan szép Gran Hotelt. A történet középpontjában egy férfi áll, aki a hotelbe utazik, hogy utánajárjon, mi történhetett eltűnt lánytestvérével, az egyik ottani szolgálóval. A csillogás, a pompa és a látszólagos nyugalom mögött azonban az eltűnt szolgálólány meggyilkolásának szálai kezdenek kibontakozni. A férfi közben beleszeret a hoteltulajdonos lányába, mely által egyre mélyebbre bonyolódik a titkok hálójába. Nem tudni ki a gyilkos személy – akár el is bűvölhet. Lehet, hogy a felszolgálók, vendégek vagy netalántán átutazók között rejtőzik. Ez az eddigi legjobb spanyol nyelven forgatott sorozat, amit valaha láttam; a szereplők fantasztikusak, tipikus spanyol krimi, melyből a romantika sem hiányzik.

RÓMAI VAKÁCIÓ (1953)

Egy izgalmas amerikai romantikus vígjáték. Audrey Hepburn (Ann) főszereplésével nem csak az Oscar-díjat nyerte el, hanem nagy hatással volt a nők ízlésére, mondhatni egy új nőideált teremtett. Ann, egy távoli ország trónjának várományosa, európai körutazást tesz. Mire Rómába ér, már nagyon unja a hivatalos látogatási rendet és közszereplést. Az orvosok nyugtatót adnak neki, és pihenést javasolnak a hercegnőnek. Ann azonban úgy dönt, hogy a pihenés helyett inkább elmegy szórakozni. A szállodájából kiszökve egyedül vág neki Róma utcáinak, így találkozik össze Joe Bradley-vel, az amerikai újságíróval. Mikor az újságíró másnap látja, hogy vendége kísértetiesen hasonlít a napilapban szereplő hercegnőhöz, megmutatja a lánynak a várost, hogy közben élete sztorijának reményében meginterjúvolja őt. És ez még nem minden: ez a film tette híressé a Vespát! Ann és Joe egy robogón utazva nézik végig Róma nevezetességeit.

VESPA – AZ OLASZ ÁLOM (2019)

A film valós történeten alapul: egy vállalkozó, Enrico Piaggio üzlete a csőd szélére kerül, de a férfi előáll egy új találmánnyal, amely az egész világot lángra hozza. Egy másik film (*Római vakáció*) tette híressé, és most ez az olasz játékfilm mutatja be a Vespa történetét. Enrico Piaggio eltökélten akart az embereknek segíteni; az ősei által alapított lebombázott gyár újjáépítésével kezdte, a szövetségesek tiltása ellenére. A gyár, ahol vállalata harci repülőgépeket készített, később robogógyártó üzemmé vált. Minden egy ötlettel kezdődött, amikor megpillantotta egy kislány rollerjét – a sok ezer megmaradt repülőgépkereket is hasznosítani tudta. Corradino D'Ascanio az üzletember kérésére tervezett egy könnyen kezelhető, kis fogyasztású, mozgékony, strapabíró, mindenki által elérhető árú közlekedési eszközt. A filmben látottak szerint Piaggio úr felesége a névadó, aki a motor hangjában a darazsak kórusának zümmögését vélte meghallani (a Vespa magyarul darazsat jelent).

„Az olasz csoda” - VESPA

Ez a kétkerekű később az olasz kreativitás és a kereskedelmi siker szimbólumává vált. 1946 szeptemberében gördült le a futószalagról az első „dongó”. A Vespa modelljei közül az 1977-es Vespa PX bizonyult a legsikeresebbnek, mai napig gyártják.

Az utazási ajánlót összeállították:

Nánási Ádám 11.A, Tetlák Áron 11.B, Dobó Tamás 11.B és Dobó Adrienn tanárnő

MADRID -

Ha egyszer Spanyolországba utazunk, akkor mindenképpen érdemes látogatást tennünk a fővárosban, Madridban. Bár egy kifejezetten nagy városról van szó, mégsem nevezhetjük zsúfoltnak, ugyanis a várost területének nagyjából felét utcák, parkok és terek alkotják. De ha esetleg mégis nagyvárosi hangulatra vágyunk, akkor érdemes meglátogatni a „Cuatro torrest-t”, melyek Madrid egyik jelképévé váltak.

Ha a városba látogatunk, akkor szintén érdemes megnézni az **Atocha pályaudvart**, mely mára csak trópusi botanikuskertként funkcionál. És természetesen a futball szerelmeseinek szinte kihagyhatatlan program a **Bernabeu-stadion**, mely ha éppen nincs meccs, akkor akár egyénileg is bejárható.

Végül az utolsó Madridi esténkre tökéletes program lehet megnézni egy **Falmenco estet**. Bár a flamenco nem madridi eredetű, itt is nagy népszerűségnek örvend.

BARCELONA -

Barcelona Katalónia fővárosa és Spanyolország második legnagyobb városa.

Az Ibériai-félsziget egyik legszebb és legkülönlegesebb városa, ahol a kultúra és a spanyol nép pezsgő élete találkozik. Legfőbb nevezetessége a Sagrada Família, melyet Antoni Gaudí tervezett, és építése a mai napig nem fejeződött be. A városban játszik a világ egyik leghíresebb labdarúgócsapata az FC Barcelona, melynek meccseire százezrek kíváncsiak. Barcelonában járva érdemes megkóstolni a katalán konyha remekeit, például a crema catalanát, mely a crème brulée spanyol változata.

GRANADA -

Granada városa Andalúziában található, Dél-Spanyolországban. Városképén még ma is látható a több évszázados mór jelentlé. Az Alhambra, Spanyolország legismertebb látványossága itt található, amit még 13. században kezdtek el építeni. Ettől északra terül el az Albaicín városrész, mely magába foglalja az ókori római várost, és 1994-ben UNESCO világörökség részévé nyilvánították.

Ha már te is elgondolkoztál azon, hogy milyen lehet kiugrani egy repülőből ejtőernyővel, de túl kockázatosnak találtad, vagy szüleid nem engedtek el, akkor ez a program neked szól.

A függőleges, szabadidős szélcsatornák lehetőséget teremtettek arra, hogy szabadesést szimuláljunk fémrácsok között. A szélcsatornába alulról egy hatalmas, elektromos motor által hajtott „ventilátor” fúj olyan gyors levegőt, amelynek ellenállása képes egy embert megtartani. A levegő ezután egy kéményen át távozik.

Magyarországon egyedül Csepelen (Budapesten), a SkyWard-nál van lehetőség kipróbálni egy ilyen csatornát, de tapasztalatból beszélek, amikor azt mondom, hogy megéri felutazni érte. Ők minden szükséges felszerelést biztosítanak neked, és természetesen egy fél órás elméleti oktatás is történik az „ugrás” előtt. Itt egy próbababán megmutatják milyen testhelyzetet érdemes felvenni a stabil repülési állapothoz, és megtanítják a jelrendszerüket (amelyek egyszerű kézgesztusok, mert a nagy szélben nem lehet egymást hallani). A levegőben végtagjaid mozgásával tudod helyzetet változtatni, például a fejed állásszögével növeled/csökkented tested felületét, ezáltal emelkedsz/süllyedsz. A kezeid formázásával tudod magad forgásba hozni, amit elég megdöbbentő és érdekes megtapasztalni. A repülés közben egy oktató is bent lesz veled, aki segít téged megtartani, és utasításokat is ad neked. Számomra a légcatornába belépni volt a legfélelmetesebb, mert nagy lendülettel kell előrefele hasra vágnod magad és bízni abban a légmozgásban, ami csak a sapkádat szokta lefújni a fejedről séta közben.

Ha videót szeretnél nézni róla, akkor figyelmedbe ajánlom a „Megtanultunk repülni! Pamkutya kalandok #4” YouTube videót. A bakik ne riasszanak el, őket először oktatás nélkül engedték be. :)

A SkyWard-nál több csomag közül is választhatsz, én az „első repülés TAXIVAL csomagot” ajánlanám kezdőknek (persze amint vége van, mindenki menne még pár kört, erre van is lehetőség). A repülésről videó is készül, amit a weboldalukról lehet letölteni.

Az árak nem olcsók, de egy ejtőernyős ugrásnak a töredéke (ezért szokták ők is gyakorlásra használni). Elérhetőségük: <https://skyward.hu/> weboldalon, ahol időpontot is tudsz foglalni. (Telefonszámuk: +36 1 249 54 74, itt is tudsz foglalni)

Law School

A *Law School* egy egyedi krimisorozat, ami egy - ironikusan a jogi karon - történt bűntényről szól. A sorozat főszereplője Kang Sol, aki azért szeretne ügyvéd lenni, hogy többé ne történjenek olyan igazságtalanságok, mint amilyeneket ő átélt. Amikor azonban váratlanul meggyilkolják az egyetem támogatóját, az egykori ügyész Seo Byung Ju-t, az esemény nemcsak az ő, hanem csoporttársai és a tekintélyes egyetem jövőjét is veszélybe sodorja. A titokzatos Yang professzor segítségével a fiatalok úgy döntenek,

bekapcsolódnak a nyomozásba, amelynek során sokakról váratlan dolgok derülnek ki. Ráadásul a nehézségek közepette még egy veszélyes bűnöző is megjelenik... A sorozat többek között Netflixen is megtekinthető.

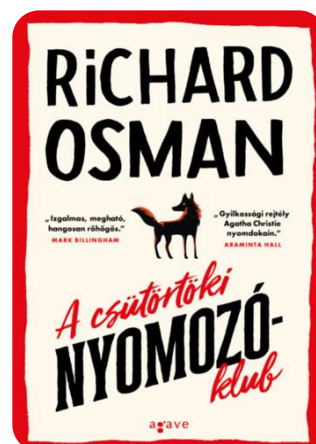

Richard Osman: A csütörtöki nyomozóklub

A *csütörtöki nyomozóklub* tavaly jelent meg magyarul, és nemcsak itthon, hanem külföldön is hatalmas sikert aratott. Richard Osman első könyve egy kiváló krimi, amelynek főszereplője négy kicsit sem átlagos nyugdíjas: Elizabeth, Joyce, Ron és Ibrahim minden csütörtökön összeül Coopers Chase, a nyugdíjasfalú kirakósszobájában, hogy régi, megoldatlan rejtélyeket fejtsenek meg. Amikor gyilkosság történik a környéken, (leginkább akarva, de kicsit akaratlanul is) az események középpontjába kerülnek, és a helyi rendőrséggel együtt, néha pedig helyett nyomozni kezdenek. És

hogyan mitől is jó ez a könyv? Talán az egyedi szereplők, az eseménydús, humoros helyzetekben bővelkedő nyomozás, a festői környezet vagy a lámák és a rókák választ adnak erre...

Florence and The Machine: Dance Fever

A *Florence and The Machine*, az egyik legegységibb angol formáció idén, négy év után tér vissza egy új albummal. A döntően soul és angol art rock stílusban alkotó formáció új lemeze, a „*Dance Fever*” megjelenését május 13-ára tervezi. Az együttes énekese, Florence Welch saját elmondása szerint a dalok egy részét még a karantén alatt írta, albumukat így jellemzi: „A fairytale in 14 songs”. A már ízelítőként megjelent „King”, „Love” és „Heaven Is Here” dalok alapján különféle érzelmekkel teli, leginkább táncközpontú videoklippekre és zenére számíthatunk.

KIRÁNDULÁS A SAJTÓFESZTIVÁLRA

A Radnótisok(k) őszi és téli számának főszerkesztője és blokkvezetői az iskolaújság támogatásából Budapesten kirándultak május 20-án, pénteken. A fiatalok egy egész napos rendezvényen vettek részt, ahol bizonyára sok hasznos tapasztalattal gazdagodtak a média terén. A 29. Országos Ifjúsági Sajtófesztivált a Diákújságírók Egyesülete szervezte (DUE). Az év országos diákújságjának a szegedi Dugonics András Piarista Gimnázium diáklapját választották. Ezúton is szeretettel gratulálunk nekik!

ADOMÁNYGYŰJTÉS

A Radnóti március közepén adománygyűjtést szervezett az orosz-ukrán háború kapcsán a kárpátaljai magyarok megsegítésére. Iskolánknak az osztály alá vont területeken hosszú évekre visszanyúló partnerkapcsolatai vannak. A Magyar Vöröskereszt közreműködésével iskolánk mintegy 2m³ adomány gyűjtött össze.

TUDOK

A Szegedi Radnóti Miklós Kísérleti Gimnázium szervezte meg a Tudományos Diákkörök XXII. Kárpát-medencei konferenciáját, mely a Kutató Diákok Országos Szövetsége, valamint a Kutató Diákok Alapítványa szervezésében jött létre. Az eseményre az egész országból, valamint a határon túlról is érkeztek középiskolások. Az előadások közötti szabadidő hasznos eltöltésére - többek között - a radnóti diákok kínáltak fel tartalmas programokat. Ezúton is gratulálunk minden résztvevőnek!

KONCERT

Április 9-én, szombaton a Belvárosi moziban gyűlt össze az iskola 9-11. évfolyama, és a szegedi Fool Moon együttes a'capella koncertjét hallgatta meg. A sikeres zenei produktumot vastapssal jutalmaztuk. A 7-8. évfolyamosok színházi szakemberek vezetésével a Nemzeti Színház kulisszái mögé leshettek be, végzőseink pedig ezalatt próbaérettségít írtak.

FELÚJÍTÁS

Iskolánkban, márciusban felújítási munkálatok indultak meg, melyek előre láthatóan egész nyáron folytatódni fognak. Az ablakcserékre és a fűtési rendszer korszerűsítésére iskolánk 780 millió forintnyi támogatást kapott.

MEGTISZTELtetÉS

Szegedi Pedagógiai Oktatási Központ a tavalyi évtől La-POK címmel új időszakos szakmai-módszertani kiadványt indított útjára. A lapszámokban a pedagógusportrék sorában egy radnóti tanárnak is kiemelt figyelmet szentelnek: ezúttal *Csúri Péter tanár úrról* jelent meg egy riport. Büszkék vagyunk rá!

VÉGRE ISMÉT

Két év kihagyás után iskolánk tanulói május végén ismét elutazhattak osztálykirándulásra. A pandémia szigorításai előtt senki sem gondolta volna, hogy az oktatási intézmények közösségei mekkora károkat fognak elszenvedni attól, hogy szinte minden rendezvény lebonyolítását megtiltották. Ez az időszak mindenkit megviselt, de most vége: újra lehetett utazni, kajakozni, és fesztivált tartani, koncertezni, táncházat szervezni. Reméljük, ez már örökre így is marad! Szép nyarat kívánunk mindenkinek!

Összegző gondolatok az újságot koordináló tanártól: Fiedler Judit, vizuális kultúra

Illusztráció: Sipka Bertalan 12.D, a 2017-18-as tanév őszi lapszámának címlapfotója (jobbra fent), Viharos Márta 10.A, a 2018-19-es tanév tavaszi lapszámának címlapfestménye (balra lent)

5 évvel ezelőtt egy lelkes diák-, és tanárscapattal lehetőséget kaptunk arra, hogy mind külalakjában, mind tartalmában megújítsuk a már 40 éve rendületlenül megjelenő suliújságot. Örömmel vettük át a stafétát! Akkor még egyikünk nem tudta, hogy ez a munka mennyi időt, és energiát igényel majd (1-1 lapszám mögött 30-40 óra munka van). Ám tudtuk, hogy a sajtó mindenkor fontos szereplője az eseményeknek, mert a média egy kiemelt lehetőség a lényeges dolgok hangsúlyozására, tehát érdemes vele foglalkozni. Egy olyan platform, ami konfrontációkkal, érdeklődéssel teljes, de forrása az örömmel és a megelégedettséggel kecsegtető, sikeres munkának, nyilvános színtere a megmutatkozásnak, a kommunikációnak, a kapcsolattartásnak.

Az újság erősíti az összetartozás élményét, megtanít csapatban dolgozni, felelősséget vállalni az elvárt feladatért (de legfőképp egymásért) akkor is, ha ez kompromisszumokkal, lemondásokkal, feszültséggel jár... Siker, ha megdicsérnek az írásodért, rajzodért, de kudarc, ha csúszik a tördelés, nem fogy a lapszám, vagy helyhiány miatt kimarad a beszámoló, fotód az új összeállításból, pedig te mindent beleadtál... És még sorolhatnám.

Induláskor az egyik legfőbb célkitűzésünk az volt, hogy a Radnótisok(k) tartalma minél jobban illeszkedjen gimnáziumunk tagozataihoz, specialitásaihoz, és minél sokrétűbben tükrözze vissza azt a színvonalas munkát, ami itt a Radnótiban, az épület falain belül zajlik. Azaz megtiszteltetés legyen az újságban szerepelni - bárkinek. Ennek kapcsán igyekeztünk minél több, különböző szakterületen jeleskedő diákot bevonni a közös munkába, hiszen az egyik legnagyobb élmény az életben, amikor mindenki azt adhatja magából mások épülésére, amiben ő remekel... Vannak könnyed hangvételű írások, de a tudomány komoly, szak-specifikus nyelvezetének is teret adunk. A toborzás legtöbbször ment magától olajozottan, néha azonban keresni kellett a visszahúzó publicistákat, de minden számba jutott min. 33-77 fő, alkotni vágyó fiatal. Így 5 év alatt 3 diákfőszerkesztővel, 14 tanárral és több mint 400 gimnazista bevonásával formáltuk a lapot olyanakká, amilyenek tapasztaljátok. Köszönet az 1,2,3,4 akár 5 (!) éven át tartó, lelkiismeretes munkátokért! Az újság értetek van, rólatok szól!

A másik cél az esztétikai megjelenés újjáformálása volt, melybe a tehetségesen alkotni tudó grafikusok kiválasztásán túl beletartozott az is, hogy az oldalaknak arculatot adjunk. Továbbá a koncepció szerint a tanév során megjelenő újságok címlapját egy, erre a feladatra felkért diák készíthette el, mert így a stílus 3-3 lapszám erejéig egységes maradhatott. Minden évben más művészeti stílus szerint válogattam, így volt már fotós, festői, grafikus, és számítógépes technikákkal megalkotott látványelem is a fronton. A felkérés az én feladatom volt, a látvány alakítása a diáké - ebben szabad kezet kaptak az alkotók. Nekem könnyű dolgom van e téren, mert tanórákon alkalmam van a művészi vénájú fiatalokat felfedezni, de rettenetesen nehéz is, mert tehetségből nálunk tengernyi van. Az illusztrációkat, fotókat, eleinte a tördelést, de a terjesztést, a posztokat és a teljes tartalmat iskolán belül hoztuk létre – ügyelve arra, hogy egyik diák se uralkodjon a másikon.

Az újság hasábjain foglalkoztunk sporttal, zenével, tudományokkal és művészetekkel, idegen nyelvekkel, de figyeltünk a szabadidőre, a hobbikra, a humorra, az elballagott diákok tanácsaira, a nyugdíjba vonuló kollégákra, olykor a kirándulásokra, csereprogramokra, környezetvédelemre, történelmi ételekre és persze a diákok kutatói munkájára, saját fejlesztéseire is. Évente készült továbbtanulási statisztika, láttunk néhány tanárt iskolaköpeny nélkül, szurkoltunk a

gólyáknak, és készült 2 alkalommal ballagási különszám. Felhívtuk a figyelmet az iskolát támogató Alapítvány munkájára is. Egyedül a versenyeredményeket hagytuk említés nélkül – nagyon következetesen, mert abból rengeteg van, és valakit biztosan kihagytunk volna. Törekedtünk arra, hogy minél kevesebb anyagot „töltsünk le a netről”, és lehetőleg minél több részletet a radnótisok saját munkájából legyen.

Reménykedünk, hogy ez az „összművészeti produktum”, melyet újságnak nevezünk, továbbra is elnyeri a tetszésedet, és örömeidet lelited a nektek szóló írásokban, cikkekben! Köszönjük minden olvasónknak az eddigi évek bizalmát, maradjon ez továbbra is így! Hálásak vagyunk a diákok mögött álló szülőikért és a volt radnótisokért is, mert évszakraról évszakra kérjük és olvassák a Radnótisok(k)-ot! Érdeklí őket is... Ki gondolta volna?

Ezúton ragadom meg az alkalmat, hogy köszönetet mondjak **Gál Bélának** iskolánk (előző) igazgatójának és **dr. Nagy Anett** (jelenlegi) intézményvezetőnknek, akik rendületlenül támogatták a csapatunkat, mert hisznek az erőfeszítéseink sikerében. Még a pandémia alatti online megjelenés idején is teljes támogatást kapott az újságunk. Köszönet **Plugor Magor** intézményvezető-helyettesnek, hogy minden technikai feltételt megteremtett, hogy a lapszámok évente 3x megjelenhessenek, és erkölcsileg is stabil bázisa a szerkesztőségnek már legalább 15-20 éve, **Vajdáné Sásdi Mercédes** tanárnőnek, aki az első kérésünkre - 5 év óta - éjszakákat és hétvégeket rászánva korrigálta minden lapszámunkat, hogy lehetőleg hiba nélkül kerüljenek az olvasók elé, **Riener Ferenc** tanár úrnak, akinek izgalmas keresztretjévei már több mint 15 éve szerves részei az újság hasábjainak, **Csász Róbertnek**, a történelem munkaközösséget vezető tanár úrnak, hogy kezdetektől koordinálja és irányítja a történelmi rovatokat, **Müller Judit és Engi Balázs** kollégáknak, akik összefogták és terelgették az idegen nyelvi rovat sokszínű kavalkádját, és persze mindenki másnak, aki

hosszabb-rövidebb ideig hozzájárult ahhoz, hogy újságunk országos elismerésben is részesülhetett (2019), és egy masszív olvasótábort tudhat magáénak. Az újságban igyekeztünk a tanároknak is teret adni, íróként, koordinátorként, vagy bemutatva munkásságukat, múltjukat, jövőjüket, vicces elszólásait. Ugyanis tanár nélkül nincs iskola, nincs oktatás, nincs verseny, nincs újság. Köszönjük, hogy sokan közülük vállalták a nyilvánosságot az újság hasábjain! Nagyon szeretem a Radnótisok(k)-ot, és hálás vagyok, hogy ennek a munkának én is a támogatója lehetek! (FJ)

Illusztráció: Urszuly Csenge 12.M, a 2019-20-as tanév téli lapszámának címlapgrafikája (jobbra fent),
László Csilla 12.M, a 202-21-es tanév tavaszi lapszámának címlapgrafikája (balra lent)

Idén több olyan kiváló 12. évfolyamos diákunk vett búcsút a szerkesztőségtől, akik éveken át dolgoztak a háttérben. Rövid méltatásukkal az újság hasábjain is szeretnénk elköszönni tőlük, és mindazoktól, akiknek újságírói munkájára 1-1 éven át számíthattunk:

VOLENT EMMA 12.C - Emma 10. osztályos korában kapcsolódott be az iskolaújság illusztrációinak megalkotásába. Lelkesedése, megbízhatósága, gyors reagálása és minőségi munkája miatt 11.-es korában már az újság főgrafikusa szerepkörének betöltésére kértük fel. 12.-esként pedig ő kapta azt a megtisztelő feladatot, hogy az iskolaújság idei címlapgrafikáit elkészíthesse. Emma eredeti rajzi stílusa nagyon látványos, kortárs, modern hangvételű alkotások létrejöttét eredményezte. Hálásak vagyunk, hogy tehetségét szabadidejében is az iskola közösségi életének színesítésére fordította! További sikereket kívánunk neki.

LÁSZLÓ CSILLA 12.M - Csilla 7. osztályos kora óta kihagyhatatlan tagja a Radnótisok(k) szerkesztőségének. 5 éven át szinte nem volt olyan lapszám, melyben ne találkozhattunk volna alkotásaival. Csilla 10.-esként már elkötelezett digitális grafikusnak nevezhető. Vizuális művészetek iránti szeretete, kiemelkedő tehetsége arra jogosította fel, hogy 11.-es korában az újságunk címlapgrafikáit ő készíthette el, nagyon izgalmas képi világgal színesítve azt. Minden pályázatba aktívan bekapcsolódott, még az iskola alapítványi báljának meghívóját is elkészítette. Nem volt olyan grafikai felkérés, amit el ne fogadott volna. Egyetemi éveit is művészi pályán folytatja. Megtiszteltetés, hogy a Radnóti ilyen karakterű diákokkal is büszkélkedhet!

HAJDÚ SZANDRA 12.D - Szerénysége mellett Szandra egy igazi gyöngyszem. Meglepetten fogadta, amikor 10. évfolyamos korában

felkértem egy új rovat elindítására, de első felvetésre elfogadta a feladatot, melyet 2 éven át lelkesen teljesített is. A művészetek és tudományok közötti kapcsolatok vizsgálatának területe sok utánajárást, kutatói munkát igényelt, és Szandra nagyon kreatívan talált rá meglepően izgalmas témákra. Írásait választékos szóincse, szófordulatai miatt örömmel olvastam. Köszönjük, hogy humán oldalával erősítette a szerkesztőségünk csapatát!

TOVÁBBI MUNKATÁRSÁK VOLTAK:

BENCsik REBEKA 12.A - Zöld rovat

BINDICS BORÓKA 12.A - zöld rovat

CSÁNYI CSENGE 12.T - Idegennyelvi rovatok, érdekességek

HEINRICH BLANKA 12.T - ajánlók

MÁRTA RENÁTA 12.T - Ajánlók, riportok, beszámolók

POZSÁR PANNA 12.T - ajánlók

SCHMÉL BOGLÁRKA 12.T - ajánlók, idegen nyelv

STEMPEL KATICA 12.C - Ajánlók, riportok, beszámolók

VARGA NÓRA 12.C - Tudományos rovat, esszék

TÓTH TAMARA 12.B - Tudományos rovat, esszék

Legyetek sikeresek és boldogok az egyetemi éveitek alatt is!

